

CONSTITUȚIA UNGARIEI

CONSTITUȚIA UNGARIEI

Prezentare generală

Prof. univ. dr. Elena Simina TĂNĂSESCU

1. Scurt istoric

Statul modern ungar s-a desprins din monarhia austro-ungară în secolul al XIX-lea, iar în 1918, ca urmare a destrămării Imperiului Austro-Ungar, a fost proclamată pentru scurt timp Republica Ungaria. După terminarea Primului Război Mondial, Tratatul de la Trianon a stabilit granițele noului stat maghiar. Acestea nu au fost modificate în urma celui de-al Doilea Război Mondial, în cursul căruia Ungaria s-a alăturat Germaniei naziste, însă statul a intrat sub influență sovietică. În Ungaria tranziția democratică a început la finele anului 1989 prin proclamarea unor principii constituționale anticomuniste și încorporarea lor treptată în textul Legii fundamentale.

În ceea ce privește istoria Constituției maghiare, după încheierea tratatelor de pace de la Versailles și Trianon, Austria adoptă o Constituție scrisă în 1920, în vreme ce Ungaria nu, rămânând fidelă unor cutume de factură monarhică și prevederi temporare de natură legislativă. Între cele două războaie mondiale există dezbateri asupra unei reforme constituționale, dar adoptarea unei Constituții în forma unui unic document juridic nu constituie o prioritate. În 1945, Ungaria devine republică și adoptă o primă Constituție în 1946, înlocuită la scurt timp de o a doua, inspirată de Constituția URSS din 1936.

În contextul tranziției de la comunism la capitalism, Ungaria a fost singura țară care nu a adoptat o nouă Constituție, ci a operat modificări în textul celei existente; aceste modificări însă au fost atât de numeroase și de consistente, încât, deși formal Constituția din 1949 a rămas în vigoare, în fapt singurul articol nemodificat era doar cel care stabilea capitala statului în orașul Budapesta. Invocând criza morală, economică și politică din țară și beneficiind de o majoritate de două treimi în Parlament, Guvernul condus de Prim-ministrul Victor Orbán a promovat adoptarea unei noi Legi fundamentale, care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2012 și a fost revizuită în 2013. Lipsa de transparență în procedura de adoptare a generat critici din partea Comisiei de la Veneția.

2. Raporturile dintre principalele autorități statale

Ungaria este o republică parlamentară în care puterea este exercitată de popor prin intermediul organelor alese și doar excepțional în mod direct. Conform art. C alin. (1) din Constituția Ungariei, funcționarea statului ungar are la bază separația puterilor în stat.

Puterea legislativă este reprezentată de Adunarea Națională (*Országgyűlés*), care este formată dintr-o singură Cameră, cu 199 de deputați aleși pentru un mandat de patru ani. Membrii Adunării Naționale sunt aleși prin vot direct, egal, secret și universal, în cadrul unui scrutin mixt.

Membrii Adunării Naționale sunt aleși prin vot egal, direct, secret și universal, în cadrul unui scrutin mixt care îmbină reprezentarea proporțională caracterizată prin redistribuirea integrată a resturilor după metoda d'Hondt pentru 93 de mandate cu scrutinul uninominal desfășurat în cadrul unor colegii uninominale ale căror dimensiuni teritoriale au fost ajustate pentru scrutinul desfășurat în 2014 pentru restul de 106 mandate. Reprezentarea parlamentară a minorității este facilitată prin instituirea unui prag electoral egal cu o pătrime din coeficientul electoral național. În urma alegerilor parlamentare desfășurate în cursul anului 2014, niciuna dintre cele 13 minorități naționale înregistrate oficial în Ungaria nu a reușit să depășească acest prag electoral. De menționat este și faptul că, în situația în care un alegător decide să voteze lista națională de candidați propusă de o minoritate națională, el nu mai poate vota lista națională de candidați propusă de partidele politice pentru cele 93 de mandate distribuite după sistemul reprezentării proporționale.

Ulterior validării membrilor Adunării Naționale, deputații își aleg Președintele Adunării, Vicepreședintele și secretarul.

Activitatea Adunării Naționale se desfășoară în două sesiuni: prima începe la 1 februarie și se încheie la 15 iunie, iar cea de-a doua începe la 1 septembrie și se încheie la 15 decembrie.

Atribuțiile Adunării Naționale sunt expres prevăzute în Constituție: adoptă și modifică Legea fundamentală a Ungariei, adoptă alte categorii de legi, adoptă bugetul de stat și aprobă punerea în aplicare a acestuia; autorizează exprimarea consimțământului pentru asumarea obligației de respectare a tratatelor internaționale care țin de sfera de competență și de atribuțiile sale; alege Președintele Republicii, membrii și Președintele Curții Constituționale, Președintele Curia, Președintele Oficiului Național pentru Sistemul Judiciar, Procurorul General, Comisarul pentru Drepturile Fundamentale și adjuncții acestuia, precum și președintele Biroului Național de Audit; îl alege pe Prim-ministru și ia decizii cu privire la orice aspect legat de încrederea în Guvern; dizolvă organismele reprezentative a căror funcționare se află în conflict cu Legea fundamentală; decide cu privire la declararea stării de război și la încheierea păcii; ia decizii cu privire la ordinele juridice speciale sau cu privire la participarea la operațiuni militare; acordă grațieri generale; exercită și alte funcții și prerogative stabilite prin Legea fundamentală sau printr-o lege.

Președintele Republicii poate dizolva Adunarea Națională, stabilind totodată noi alegeri atunci când, mandatul Guvernului încheindu-se, Adunarea Națională nu alege persoana propusă de Președinte pentru funcția de Prim-ministru în termen de 40 de zile de la nominalizare sau când Adunarea Națională nu adoptă

bugetul de stat pentru anul bugetar respectiv până la 31 martie. În această din urmă situație, Președintele Republicii este obligat să solicite atât avizul Prim-ministrului, cât și pe cel al Președintelui Adunării Naționale și al șefilor grupurilor parlamentare.

Inițiativa legislativă aparține Președintelui Republicii, Guvernului, oricărei comisii parlamentare, precum și oricărui membru al Adunării Naționale. Proiectele de lege pot fi verificate de Curtea Constituțională înainte de votul final prin depunerea unei contestații în acest sens. Dacă se constată conformitatea lor cu Legea fundamentală legile sunt adoptate, apoi semnate de Președintele Adunării Naționale și trimise Președintelui Republicii spre promulgare. Președintele Republicii poate dispune trimiterea legii la Curtea Constituțională doar dacă nu a avut loc o trimitere anterioară de către Adunarea Națională. Președintele poate retrimite o lege la Adunarea Națională o singură dată, iar aceasta din urmă este obligată să reexamineze legea.

Adunarea Națională adoptă legi cardinale, pentru care este necesară o majoritate de două treimi din numărul parlamentarilor prezenți, și legi obișnuite, pentru care este suficientă majoritatea simplă a parlamentarilor.

Puterea executivă este exercitată de Președinte, Prim-ministru și Guvern. Adunarea Națională numește Președintele Republicii pentru un mandat de cinci ani, timp de cel mult două mandate consecutive. Pentru alegerea Președintelui Republicii este necesară o majoritate de două treimi din voturi în primele două tururi de scrutin sau o majoritate simplă în al treilea. Președintele poate fi reales pentru un singur mandat.

Președintele Republicii poate să participe la ședințele Autorității Naționale, având posibilitatea de a lua cuvântul în cadrul acestora, să convoace ședința de constituire a Adunării Naționale, să dizolve Adunarea Națională, să trimită legile la Curtea Constituțională pentru verificarea conformității cu Legea fundamentală, să propună persoane pentru funcția de Prim-ministru, pentru Președintele Curiei, pentru Președintele Oficiului Național Judecătoresc, pentru funcția de Procuror General, pentru funcția de Comisar pentru Drepturile Fundamentale ale Omului. În același timp poate numi judecători de profesie și pe Președintele Consiliului pentru Buget. Deși pentru unele atribuții prezidențiale Constituția prevede necesitatea contrasemnăturii ministeriale, aceasta este lăsată la latitudinea legiuitorului, care o poate elimina.

Guvernul ungar reprezintă organul central al puterii executive și este responsabil politic în fața Adunării Naționale. Din componența sa fac parte Prim-ministrul și miniștrii. Prim-ministrul este ales de Adunarea Națională la propunerea Președintelui Republicii. Acesta trebuie să obțină mai mult de jumătate din voturile membrilor Adunării Naționale. Alegerea Prim-ministrului pune în evidență anumite particularități ale raporturilor dintre Președintele Republicii și Adunarea Națională, etapele acestei proceduri fiind expres prevăzute de Constituție în art. 16 alin. (5). Astfel, dacă Adunarea Națională nu învestește persoana propusă

inițial de Președinte, acesta poate propune o altă persoană, o singură dată, în termen de 15 zile de la respingere. În același timp, membrii Guvernului sunt aleși de către Președinte la propunerea Prim-ministrului, aceștia depunându-și jurământul în fața Adunării Naționale. Membrii Guvernului pot participa la ședințele Adunării Naționale și pot fi obligați în acest sens.

O cincime din numărul membrilor Adunării Naționale poate adopta o moțiune de cenzură constructivă, în urma căreia Prim-ministrul este demis și înlocuit cu persoana propusă de parlamentari în chiar textul respectivei moțiuni dacă aceasta întrunește mai mult de jumătate din voturile membrilor Adunării Naționale.

3. Puterea judecătorească

Puterea judecătorească este exercitată de instanțele judecătorești. Acestea sunt Curia (Curtea Supremă a Ungariei), curțile de apel regionale, instanțele regionale, instanțele districtuale, instanțele administrative și instanțele de dreptul muncii. Competența teritorială a instanțelor corespunde în general împărțirii teritorial-administrative, numele instanței indicând locul în care aceasta își are sediul.

Judecătorii sunt independenți, nu pot fi membri ai niciunui partid politic și nu se pot implica în activități cu caracter politic. Ei sunt numiți în funcție de Președintele Republicii și pot fi revocați din funcție numai pentru motivele și în conformitate cu procedurile prevăzute prin lege. Pot fi numiți în această funcție doar persoanele care au împlinit vârsta de 30 de ani. Activitatea judecătorilor este reglementată printr-o lege cardinală. Președintele Republicii îi numește în funcția de judecător de profesie.

Cu excepția Președintelui Curiei și a celui al Oficiului Național Judecătoresc, judecătorii rămân în funcție până la vârsta generală de pensionare. Alături de judecătorii de profesie există și o altă categorie de judecători, cea a judecătorilor neprofesioniști, rolul lor fiind consultativ, iar cauzele la care participă fiind expres reglementate de lege.

Instanțele regionale se pronunță în primă instanță atunci când legea prevede astfel și soluționează căile de atac introduse împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele locale și tribunalele de dreptul muncii până la 31 decembrie 2012 sau de instanțe districtuale, instanțe administrative și instanțele de dreptul muncii, după 1 ianuarie 2013. Instanțele regionale sunt formate din complete, secții și divizii penale, civile, economice, administrative și de dreptul muncii. Mai multe divizii pot funcționa și împreună. Unele cauze sunt judecate de tribunalele militare (*katonai tanacs*) de pe lângă anumite instanțe regionale expres menționate de lege.

Curțile de apel regionale funcționează în Debrecen, Szeged, Budapesta, Győr și Pécs. Acestea soluționează căile de atac introduse împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele locale și instanțele regionale până la 31 decembrie 2012, sau de instanțele districtuale și regionale după 1 ianuarie 2013.

Curia, denumirea istorică a fostei Curți de Casație maghiare de dinainte de al Doilea Război Mondial, este organul judiciar suprem și are sediul la Budapesta.

Misiunea sa este de a asigura aplicarea uniformă a legii de către instanțe; în acest sens adoptă decizii de îndrumare obligatorii pentru instanțe. Președintele acesteia este ales de Adunarea Națională cu majoritate de două treimi din numărul membrilor săi, la propunerea Președintelui Republicii pentru un mandat de nouă ani. Președintele Curiei trebuie să fie judecător de profesie. Președintele Republicii numește Vicepreședinții Curiei la recomandarea Președintelui Curiei. Numărul total al membrilor Curiei este de 328, dintre care 83 sunt judecători și 40 sunt asistenți judiciari. Curia soluționează căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele regionale și curțile de apel regionale, soluționează cereri de revizuire, adoptă decizii de îndrumare, analizează jurisprudența constituită din hotărâri definitive, adoptă decizii judiciare și hotărâri prin care se instituie principii generale, decizii privind incompatibilitatea decretelor autorităților locale cu restul legislației sau decizii de anulare a unor astfel de decrete, decizii de stabilire a neîndeplinirii obligațiilor de punere în aplicare a legislației de către o autoritate locală, soluționează alte cauze ce țin de competența sa.

Administrarea centrală a instanțelor este gestionată de Președintele Oficiului Național Judecătoresc.

Consiliul Național Judiciar are sarcina de a superviza organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești; el este alcătuit din 15 membri. Președintele Curiei este membru de drept al Consiliului Național Judecătoresc; ceilalți membri sunt aleși prin vot secret și cu majoritate simplă în cadrul unei reuniuni a judecătorilor delegați de toți judecătorii din Ungaria pentru această adunare, din rândul delegaților.

Procurorul General și organele de urmărire penală participă la administrarea justiției având atribuțiile precizate în art. 29 alin. (2). Procurorul General este ales de Adunarea Națională cu votul a două treimi din membrii săi, la propunerea Președintelui, pentru un mandat de nouă ani. Anual, acesta trebuie să prezinte un raport de activitate în fața Adunării Naționale.

4. Administrația publică locală și organizarea administrativ-teritorială

Conform art. F din Constituție, teritoriul Ungariei cuprinde capitala, județele, orașele și localitățile, precum și satele; capitala, orașele și localitățile pot fi împărțite în districte.

Constituția menționează expres posibilitatea organizării de referendumuri pentru orice chestiune de nivel local, iar în conformitate cu art. 32, administrațiile locale pot, printre altele, să adopte decrete, să ia decizii, să își stabilească norme de organizare și funcționare, să decidă asupra taxelor locale, să se asocieze cu alte administrații locale etc.

La nivel local există un organ decizional reprezentativ, condus de către primar. La nivel județean există un președinte al organului decizional reprezentativ, ales dintre membrii acestuia pe durata mandatului organului reprezentativ.

Reprezentanții administrației locale și județene sunt aleși prin vot secret, direct, universal și egal. Organele reprezentative de la nivel local și județean se pot

autodizolva. De asemenea, Guvernul poate iniția o moțiune, avizată de Curtea Constituțională, prin care Adunarea Națională poate dizolva organismele reprezentative ce desfășoară activități contrare Legii fundamentale. Odată cu dizolvarea sau autodizolvarea acestor organe se încheie și mandatul primarului.

Legea pentru minorități, adoptată în 1993, institua o autonomie culturală pentru minoritățile naționale, autonomie care se concretizează în cadrul consiliilor de autogovernare. Consiliile locale având competențe de consilii de autogovernare ale minorităților naționale erau acele consilii locale (comunale, orășenești) în care reprezentanții unei minorități constituiau majoritatea absolută; în această situație, însuși consiliul local devenea consiliul autonomiei culturale a minorității respective. Deși extrem de protectoare față de minoritățile naționale la nivel formal, această lege nu a putut fi aplicată în practică în conformitate cu spiritul său și a fost înlocuită în 2011. Astfel, prin Legea CLXXIX din data de 19 decembrie 2011, minoritățile naționale din Ungaria sunt considerate naționalități; acestora le sunt conferite drepturi de autonomie culturală, precum și dreptul la autogovernare. Autogovernarea unei naționalități poate interveni la nivelul localităților dacă cel puțin 25 de locuitori și-au declarat apartenența la respectiva naționalitate, cu prilejul recensământului anterior scrutinului. De amintit aici este și faptul că legislația electorală precizează că, în măsura în care un alegător își anunță interesul pentru lista de candidați ce urmează a fi depusă de o naționalitate, el nu mai poate opta pentru listele de candidați depuse de partidele politice în respectiva confruntare electorală.

5. Drepturile fundamentale

Capitolul denumit „Libertate și responsabilitate” precizează că drepturile fundamentale inviolabile și inalienabile ale omului trebuie respectate. Enumerând atât drepturi individuale, cât și pe cele colective, Constituția maghiară precizează în art. O că fiecare persoană este responsabilă pentru sine și este obligată să contribuie la îndeplinirea sarcinilor comunității și statului, potrivit abilităților și posibilităților sale. Printre prevederile constituționale care au stârnit controverse la nivelul instituțiilor europene se numără cea din art. L, conform căreia Ungaria încurajează angajamentul de a avea copii, iar protecția familiilor este reglementată printr-o lege cardinală, cea din art. XI, potrivit căreia legea poate prevedea faptul că sprijinul financiar pentru studiile de învățământ superior este supus participării, pentru o perioadă determinată de timp, în câmpul muncii, sau cea din art. XXX, conform căreia fiecare persoană contribuie la satisfacerea nevoilor comune în funcție de abilitățile și de participarea sa la economie.

Din lunga listă a drepturilor fundamentale garantate de Legea fundamentală nu lipsesc drepturile clasice de primă generație (libertatea individuală, secretul corespondenței, protecția datelor personale, libertatea conștiinței, libertatea de exprimare, libertatea de asociere etc.). De asemenea, numeroase drepturi de a doua generație sunt garantate la nivel constituțional, precum dreptul la educație, egalitatea de șanse și incluziunea socială, protecția specială a copiilor, femeilor și persoanelor cu dizabilități, dreptul oricărei persoane la un mediu sănătos.

Comisarul pentru Drepturi Fundamentale instituit prin art. 30 din Constituție asigură protecția drepturilor fundamentale ale cetățenilor, investighează orice încălcare a acestora și inițiază măsuri generale sau specifice în vederea reparării încălcărilor.

6. Raportul dintre dreptul național și dreptul Uniunii Europene

Ungaria a devenit stat membru al Uniunii Europene la 1 mai 2004. Art. E din Constituție instituie obligația statului maghiar de a contribui la crearea unității la nivel european și de a exercita în comun cu alte state membre, prin intermediul instituțiilor europene, unele atribuții statale, însă doar în măsura în care acest lucru se dovedește a fi necesar pentru exercitarea drepturilor și pentru îndeplinirea îndatoririlor ce rezultă din tratatele constitutive ale Uniunii Europene. Caracterul direct aplicabil și obligatoriu al dreptului european este recunoscut numai cu respectarea condițiilor menționate mai sus.

7. Controlul de constituționalitate

Curtea Constituțională a statului ungar a fost creată în 1989 pentru a marca instituțional începutul tranziției înspre democrație a statului maghiar. Ea este formată din 15 membri, aleși cu votul a două treimi din membrii Adunării Naționale pentru un mandat de 12 ani, dintre juriștii cu înaltă pregătire profesională. Nu este eligibilă pentru funcția de judecător la Curtea Constituțională persoana care în cursul ultimilor patru ani înainte de numire a ocupat o funcție de răspundere sau de conducere în cadrul unui partid sau în administrația publică. Judecătorii Curții se bucură de aceeași imunitate ca membrii Adunării Naționale.

Curtea Constituțională poate exercita control *a priori* asupra legilor, la cererea Parlamentului sau a Președintelui Republicii, și asupra dispozițiilor din tratatele internaționale, la cererea Președintelui Republicii sau a Guvernului. Ea poate exercita control *a posteriori* asupra legilor și actelor de delegare legislativă la cererea Guvernului, a unui sfert din numărul deputaților sau la cererea Comisarului pentru Drepturi Fundamentale. Curtea este, de asemenea, competentă să exercite și un control concret asupra normelor juridice aplicabile unei cauze aflate în curs de judecare, la sesizarea judecătorului însărcinat cu respectiva cauză sau la cererea părților din respectiva cauză, dacă drepturile fundamentale ale acestora din urmă au fost încălcate și toate căile de atac posibile au fost epuizate sau nicio cale de atac nu este posibilă. Curtea Constituțională poate examina conflictele ce pot apărea între Legea fundamentală și tratatele internaționale, poate superviza referendumurile, dă aviz cu privire la dizolvarea autorităților locale ori cu privire la funcționarea bisericilor. Ea poate să verifice legalitatea punerii sub acuzare a Președintelui Republicii, să soluționeze conflictele de competență între autoritățile statului și să facă interpretarea Legii fundamentale printr-un aviz consultativ.

Curtea Constituțională statuează fie în ședință plenară, fie în secții formate din cinci judecători. Secțiile se pronunță atunci când Curtea reunită în ședință plenară nu este competentă. În ședință plenară se pronunță în cazul controlului *a*

priori, al punerii sub acuzare a Președintelui, al interpretării Legii fundamentale și al anulării unei legi într-o cauză examinată pe fond de o secție.

În temeiul art. 37 alin. (4), Curtea Constituțională poate, în limitele competenței sale, atâta timp cât datoria publică depășește jumătate din produsul intern brut, să verifice legile privind bugetul de stat și punerea în aplicare a acestuia, taxele, impozitele și contribuțiile centrale, taxele vamale și condițiile centrale referitoare la taxele locale în vederea asigurării conformității cu Legea fundamentală, exclusiv în raport cu dreptul la viață și demnitatea umană, cu protecția datelor personale, cu libertatea de gândire, conștiință, religie sau cu drepturile legate de cetățenia maghiară, și poate să anuleze astfel de legi numai în cazul încălcării drepturilor respective.

Hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și irevocabile, opozabile *erga omnes*. Hotărârile prin care se soluționează un conflict de competență între autoritățile statului își produc efectele doar între părți.

Principalele hotărâri ale Curții Constituționale sunt publicate în Monitorul Oficial (*Magyar Közlöny*). Toate hotărârile Curții sunt publicate într-un buletin lunar al Curții (*Alkotmánybírósági Határozatok*), urmând ca, anual, Curtea să publice o culegere cu toate hotărârile anului în cauză.

CONSTITUȚIA UNGARIEI¹

Dumnezeu să îi binecuvânteze pe unguri!

PREAMBUL

Noi, membrii națiunii ungare, la începutul noului mileniu, dând dovadă de un sentiment de responsabilitate pentru fiecare cetățean maghiar, proclamăm prin prezenta următoarele:

Suntem mândri că regele nostru Sfântul Ștefan a construit statul maghiar pe un teren solid și a integrat țara noastră în Europa creștină acum o mie de ani.

Suntem mândri de înaintașii noștri care au luptat pentru supraviețuirea, libertatea și independența țării noastre.

Suntem mândri de remarcabilele realizări intelectuale ale poporului maghiar.

Suntem mândri că poporul nostru a apărat Europa de-a lungul secolelor într-o serie de lupte și a îmbogățit valorile comune ale acestora cu talentul și sângele sa.

Recunoaștem rolul creștinismului în păstrarea existenței noastre ca națiune. Apreciem diferitele tradiții religioase ale țării noastre.

Promitem să păstrăm unitatea intelectuală și spirituală a națiunii noastre, care a fost grav afectată în urma furtunilor din secolul trecut.

Proclamăm că naționalitățile conlocuitoare fac parte din comunitatea politică maghiară și reprezintă parte integrantă din statul maghiar.

Ne angajăm să promovăm și să ne protejăm moștenirea noastră, limba noastră unică, cultura maghiară, limbile și culturile persoanelor de alte naționalități care locuiesc în Ungaria, precum și toate lucrurile naturale și create de om din Bazinul carpatic. Suntem responsabili pentru descendenții noștri; prin urmare, trebuie să protejăm condițiile de viață ale generațiilor următoare folosind cu prudență resursele materiale, intelectuale și naturale de care dispunem.

Considerăm că valorile culturii noastre naționale reprezintă o bogată contribuție la diversitatea unității Europei.

Respectăm libertatea și cultura altor națiuni și depunem eforturi pentru a coopera cu toate națiunile lumii.

Suntem de părere că existența umană are la bază demnitatea umană.

¹ Traducere a versiunii consolidate a Legii Fundamentale din data de 1 octombrie 2013.

Suntem de părere că libertatea individului nu poate fi completă decât în cooperare cu alții.

Suntem de părere că familia și națiunea reprezintă principalul cadru al coexistenței noastre și că valorile noastre fundamentale coerente sunt loialitatea, credința și dragostea.

Suntem de părere că puterea comunității și onoarea fiecărei persoane sunt bazate pe muncă, o realizare a minții umane.

Suntem de părere că avem datoria generală de a ajuta persoanele vulnerabile și sărace.

Suntem de părere că obiectivul comun al cetățenilor și al statului este ajungerea la cel mai înalt nivel posibil de bunăstare, siguranță, ordine, justiție și libertate.

Suntem de părere că democrația este posibilă numai dacă statul își deservește cetățenii și le administrează activitatea într-un mod echitabil, fără niciun prejudiciu sau abuz.

Respectăm realizările Constituției noastre istorice și Sfânta Coroană, care reprezintă continuitatea constituțională a statalității Ungariei și unitatea națiunii.

Nu recunoaștem suspendarea constituției noastre istorice ca urmare a ocupațiilor străine. Negăm orice drept de prescripție pentru infracțiunile inumane săvârșite împotriva națiunii maghiare și a cetățenilor acesteia în timpul dictaturii socialiste și a celei comuniste.

Nu recunoaștem Constituția comunistă din 1949, întrucât aceasta a stat la baza unei conduceri tiranice a țării; prin urmare, o proclamăm ca invalidă.

Suntem de acord cu membrii primei Adunări Naționale libere, a cărei primă decizie proclamată a fost faptul că libertatea noastră actuală s-a născut în urma Revoluției din 1956.

Considerăm că restaurarea autodeterminării țării noastre, pierdută pe data de 19 martie 1944, a avut loc în data de 2 mai 1990, când a fost constituit primul organ liber ales de reprezentare populară. Considerăm această dată ca fiind începutul noii democrații și ordini constituționale a țării.

Suntem de părere că după deceniile secolului al XX-lea, care au dus la instituirea unei stări de decădere morală, avem o nevoie constantă de reînnoire spirituală și intelectuală.

Avem încredere într-un viitor pe care îl conturăm împreună și în angajamentul luat de tinerele generații. Credem că nepoții și copiii noștri vor face ca Ungaria să strălucească din nou, cu talentul, perseverența și tăria lor morală.

Legea noastră fundamentală stă la baza ordinii juridice; aceasta reprezintă o alianță între populația maghiară din trecut, prezent și viitor. Este un cadru viu care exprimă voința națiunii și felul în care vrem să trăim.

Noi, cetățenii Ungariei, suntem pregătiți să fondăm ordinea din țara noastră pe eforturile comune ale națiunii.

FUNDAMENTE

Art. A

Denumirea țării noastre este Ungaria.

Art. B

1. Ungaria este un stat de drept, independent și democratic.
2. Forma de guvernământ a Ungariei este republica.
3. Sursa puterii publice este poporul.
4. Puterea este exercitată de către popor prin intermediul reprezentanților aleși sau, în cazuri excepționale, în mod direct.

Art. C

1. Funcționarea statului maghiar are la bază principiul separării puterilor în stat.
2. Nicio persoană nu poate acționa în scopul dobândirii sau exercitării puterii cu forța și/sau a dobândirii exclusive a acesteia. Orice persoană are dreptul și obligația de a opune în mod legal rezistență unor astfel de încercări.
3. Statul are dreptul de a folosi mijloace de coerciție în vederea punerii în aplicare a Legii fundamentale și a reglementărilor legale.

Art. D

Având în vedere că există o singură națiune maghiară, care trebuie să rămână unită, Ungaria este responsabilă de soarta cetățenilor maghiari care trăiesc în afara frontierelor sale, trebuie să faciliteze supraviețuirea și dezvoltarea comunităților lor, să le sprijine eforturile de păstrare a identității maghiare, exercitarea efectivă a drepturilor lor individuale și colective, stabilirea formelor de autonomie comunitare și prosperitatea acestora pe teritoriile natale și trebuie să promoveze de asemenea cooperarea între ei și cu Ungaria.

Art. E

1. În vederea sporirii libertății, bunăstării și securității națiunilor europene, Ungaria trebuie să contribuie la crearea unității la nivel european.
2. În vederea participării la Uniunea Europeană în calitate de stat membru, Ungaria poate exercita unele dintre competențele sale stipulate în Legea fundamentală împreună cu alte state membre, prin intermediul instituțiilor Uniunii Europene, în baza unui acord internațional, în măsura necesară în vederea exercitării drepturilor și a îndeplinirii obligațiilor apărute în baza tratatelor de instituire.
3. Dreptul Uniunii Europene poate stipula reguli de conduită general obligatorii, cu respectarea condițiilor prevăzute la alineatul 2.
4. În vederea autorizării recunoașterii naturii obligatorii a unui tratat internațional, cum este cel menționat la alineatul 2, este nevoie de o majoritate de două treimi din voturile membrilor Adunării Naționale.

Art. F

1. Capitala Ungariei este Budapesta.
2. Teritoriul Ungariei cuprinde capitala, județe, orașe și localități, precum și sate. Capitala, precum și orașele și localitățile pot fi împărțite în districte.

Art. G

1. Copilul unui cetățean maghiar este cetățean maghiar prin naștere. O lege cardinală poate specifica alte cazuri privind originea și dobândirea cetățeniei maghiare.
2. Ungaria își apără cetățenii.
3. Nicio persoană nu poate fi privată de cetățenia maghiară stabilită prin naștere sau dobândită în mod legal.
4. Norme detaliate cu privire la cetățenie sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. H

1. În Ungaria, limba oficială este limba maghiară.
2. Ungaria protejează limba maghiară.
3. Ungaria protejează limbajul maghiar al semnelor ca parte a culturii maghiare.

Art. I

1. Stema Ungariei este un scut împărțit în două printr-o linie verticală cu o bază ascuțită. Partea din stânga conține opt bare orizontale colorate în roșu și argintiu. Partea din dreapta are un fundal roșu și are la bază trei dealuri verzi cu o coroană de aur deasupra dealului central mai înalt și o cruce patriarhală de argint care apare din mijlocul acestui deal. Sfânta Coroană este reprezentată deasupra scutului.
2. Drapelul maghiar prezintă trei benzi orizontale de aceeași grosime, colorate în roșu, alb și verde, aranjate în această ordine, începând cu partea de sus, care simbolizează puterea, loialitatea și, respectiv, speranța.
3. Imnul Ungariei este poemul Himnusz de Kölcsey Ferenc, pus pe muzică de Erkel Ferenc.
4. Stema și drapelul pot fi de asemenea folosite și în alte forme istorice. Norme detaliate cu privire la folosirea stemei și a drapelului, precum și a decorațiilor de stat sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. J

1. Sărbătorile naționale ale Ungariei sunt:
 - a. data de 15 martie, în memoria Revoluției de la 1848-1849 și a Războiului de independență;
 - b. data de 20 august, în memoria înființării statului și a Regelui Sfântul Ștefan, fondatorul statului maghiar;
 - c. data de 23 octombrie, în memoria Revoluției de la 1956 și a Războiului de independență.

2. Sărbătoarea națională de stat este data de 20 august.

Art. K

Moneda oficială a Ungariei este forintul.

Art. L

1. Ungaria protejează instituția căsătoriei ca uniunea dintre un bărbat și o femeie, stabilită pe baza unei decizii voluntare, precum și familia ca bază a supraviețuirii națiunii. Relațiile de familie au la bază căsătoria și/sau raportul dintre părinți și copii.
2. Ungaria încurajează angajamentul de a avea copii.
3. Protecția familiilor este reglementată printr-o lege cardinală.

Art. M

1. Economia Ungariei se bazează pe munca de creare a valorilor și pe libertatea de a întreprinde.
2. Ungaria asigură condițiile necesare unei concurențe economice echitabile. Ungaria acționează împotriva oricărui abuz exercitat pe baza unei poziții dominante și apără drepturile consumatorilor.

Art. N

1. Ungaria respectă principiul gestionării echilibrate, transparente și durabile a bugetului.
2. Adunarea Națională și Guvernul sunt principalii responsabili pentru respectarea principiului menționat la alineatul 1.
3. În îndeplinirea atribuțiilor care le revin, Curtea Constituțională, instanțele, autoritățile locale și alte organe de stat sunt obligate să respecte principiul menționat la alineatul 1.

Art. O

Fiecare persoană este responsabilă pentru sine și este obligată să contribuie la îndeplinirea sarcinilor comunității și statului, potrivit abilităților și posibilităților sale.

Art. P

1. Resursele naturale, în special terenul agricol, pădurile și rezervele de apă, biodiversitatea – în special speciile autohtone de plante și animale – precum și bunurile culturale fac parte din moștenirea comună a națiunii; statul și fiecare persoană sunt obligate să le protejeze, să le întrețină și să le conserve pentru generațiile viitoare.
2. Limitele și condițiile impuse pentru dobândirea titlului de proprietate asupra și pentru utilizarea terenurilor agricole și a pădurilor, necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor menționate la alineatul 1, precum și normele privind organizarea producției agricole integrate, fermele de familie și alte exploatații agricole sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. Q

1. Pentru a crea și menține pacea și securitatea și pentru a susține dezvoltarea durabilă a umanității, Ungaria depune eforturi pentru a coopera cu toate popoarele și țările din lume.

2. Ungaria se asigură că legislația maghiară respectă dreptul internațional, în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin conform dreptului internațional.

3. Ungaria acceptă regulile general recunoscute ale dreptului internațional. Alte izvoare de drept internațional fac parte din dreptul maghiar prin promulgare în cadrul reglementărilor juridice.

Art. R

1. Legea Fundamentală stă la baza sistemului juridic al Ungariei.

2. Legea Fundamentală și reglementările juridice sunt obligatorii pentru toată lumea.

3. Prevederile Legii fundamentale sunt interpretate potrivit scopului acestora, Preambulului și realizărilor constituției noastre istorice.

Art. S

1. Inițiativa de adoptare a unei noi Legi fundamentale sau pentru modificarea Legii Fundamentale poate aparține Președintelui Republicii, Guvernului, oricărei comisii parlamentare sau oricărui membru al Adunării Naționale.

2. Adoptarea unei noi Legi fundamentale sau a unei modificări aduse la prezenta Lege fundamentală necesită două treimi din voturile tuturor membrilor Adunării Naționale.

3. În termen de cinci zile de la adoptare, Președintele Adunării Naționale semnează Legea fundamentală adoptată sau modificarea adoptată la Legea fundamentală și o trimite Președintelui Republicii. În termen de cinci zile de la primire, Președintele Republicii semnează Legea fundamentală sau modificarea la Legea fundamentală care i-a fost trimisă și dispune promulgarea sa în Monitorul Oficial. Dacă Președintele Republicii constată că una din cerințele procedurale stipulate în Legea fundamentală cu privire la adoptarea acesteia sau a unei modificări la aceasta nu a fost îndeplinită, Președintele solicită Curții Constituționale să analizeze problema în cauză. În cazul în care, în urma analizei de către Curtea Constituțională, nu se constată nicio încălcare a cerințelor sus-menționate, Președintele Republicii semnează imediat Legea fundamentală sau modificarea adusă acesteia și dispune publicarea sa în Monitorul Oficial.

4. Denumirea modificării aduse Legii fundamentale în forma sa promulgată trebuie să includă titlul, numărul și data promulgării acesteia.

Art. T

1. Regulile de conduită general obligatorii pot fi stipulate în Legea Fundamentală sau în reglementări juridice adoptate de un organ cu competență legislativă menționat în Legea fundamentală și publicate în Monitorul Oficial. O lege

cardinală poate stipula diferite norme pentru publicarea decretelor administrației locale și a reglementărilor juridice adoptate în cadrul oricărei ordini juridice speciale.

2. Reglementările juridice iau forma legilor, decretelor guvernamentale, decretelor emise de Prim-ministru, decretelor ministeriale, decretelor Guvernatorului Băncii Naționale a Ungariei, decretelor conducătorilor organelor de reglementare autonome și decretelor administrației locale. În plus, decretale Consiliului Național de Apărare adoptate în cazul unei stări de criză națională și decretale Președintelui Republicii adoptate în cazul unei stări de urgență sunt de asemenea reglementări juridice.

3. Nicio reglementare juridică nu poate intra în conflict cu Legea fundamentală.

4. Legile cardinale sunt legi pentru adoptarea cărora este necesară o majoritate de două treimi din voturile tuturor membrilor prezenți ai Adunării Naționale.

Art. U

1. Forma de guvernare bazată pe statul de drept, stabilită în baza voinței națiunii în cadrul primelor alegeri libere organizate în 1990, și dictatura comunistă anterioară sunt incompatibile. Partidul Socialist al Muncitorilor Maghiari și predecesorii acestuia, precum și celelalte organizații politice constituite să îl deservească în spiritul ideologiei comuniste au fost organizații criminale, iar conducătorii acestora sunt răspunzători, fără drept de prescripție pentru:

- a. menținerea și conducerea unui regim opresiv, încălcarea legii și trădarea națiunii;
- b. împiedicarea cu ajutor militar sovietic a încercării de regim democratic dezvoltat pe baza unui sistem pluripartit în anii de după cel de-al Doilea Război Mondial;
- c. constituirea unei ordini juridice bazate pe exercițiul exclusiv al puterii și pe caracterul ilicit;
- d. distrugerea economiei bazate pe libertatea de proprietate și îndatorarea țării;
- e. subordonarea economiei Ungariei, a apărării naționale, a diplomației și a resurselor umane unor interese străine;
- f. devastarea sistematică a valorilor tradiționale ale civilizației europene;
- g. privarea cetățenilor și a anumitor grupuri de cetățeni de drepturile fundamentale ale omului sau restricționarea gravă a acestor drepturi, în special uciderea de persoane, predarea acestora către puteri străine, închiderea ilegală a acestora, deportarea lor în lagăre de muncă forțată, torturarea acestora și supunerea lor la tratamente inumane; privarea arbitrară a cetățenilor de bunurile lor, restricționarea drepturilor lor de proprietate; privarea completă a cetățenilor de libertățile acestora,

- exercitarea de măsuri coercitive de stat cu privire la exprimarea opiniilor politice și a voinței cetățenilor; discriminarea cetățenilor pe motiv de origine, perspectivă asupra lumii sau convingeri politice, împiedicarea progresului și a succesului acestora bazat pe cunoștințe, sânguință și talent; înființarea și exploatarea unei poliții secrete în vederea supravegherii și a influențării ilicite a vieții private a cetățenilor;
- h. suprimarea sângeroasă, în cooperare cu forțele de ocupare sovietice, a Revoluției și a Războiului de independență care a izbucnit la data de 23 octombrie 1956, regimul ulterior de teroare și represalii și părăsirea forțată a teritoriului țării lor natale de către 200.000 de cetățeni maghiari;
 - i. toate infracțiunile ordinare săvârșite din motive politice și lăsate nepedepsite de sistemul de justiție din motive politice.

Organizațiile politice care au fost recunoscute legal în timpul tranziției la democrație ca succesori legali ai Partidului Socialist al Muncitorilor Maghiari continuă să fie responsabile pentru predecesorii lor, în calitate de beneficiare ale bunurilor acestora acumulate în mod ilegal.

2. Referitor la alineatul 1, modul de funcționare a dictaturii comuniste este expus în mod realist și simțul de dreptate al societății este garantat în baza alineatelor 3 – 10.

3. Pentru ca statul să păstreze amintirea dictaturii comuniste, este înființată o Comisie a Memoriei Naționale. Comisia Memoriei Naționale dezvăluie modul de funcționare al dictaturii comuniste în ceea ce privește prerogativele și rolul indivizilor și al organizațiilor care dețineau puterea în timpul acestui regim și publică rezultatele activității pe care o desfășoară în cadrul unui raport detaliat și în alte documente.

4. Deținătorii puterii în timpul dictaturii comuniste sunt obligați să îngăduie declarațiile cu privire la rolul lor și actele săvârșite în timpul dictaturii, cu excepția declarațiilor deliberate care nu sunt adevărate în esența lor; datele personale ale acestora legate de rolul și actele săvârșite pot fi făcute publice.

5. Pensiile sau orice alte beneficii furnizate de stat în baza reglementărilor legale către liderii dictaturii comuniste specificate prin lege pot fi reduse până la limita specificată prin lege; veniturile rezultate sunt folosite pentru diminuarea daunelor cauzate de dictatura comunistă și pentru a păstra vie memoria victimelor acestui regim, așa cum se prevede prin lege.

6. Infracțiunile grav stipulate printr-o lege care au fost săvârșite împotriva Ungariei sau a cetățenilor ei în timpul dictaturii comuniste în numele, în beneficiul sau cu acordul statului/partidului și care au rămas nepedepsite din motive politice, prin ignorarea legii penale în vigoare la momentul săvârșirii acestora, sunt imprescriptibile.

7. În cazul infracțiunilor menționate la alineatul 6 intervine prescripția la expirarea perioadei stabilite prin legea penală în vigoare la momentul săvârșirii,

care va fi calculată de la data intrării în vigoare a Legii Fundamentale, cu condiția ca acestea să fi devenit prescriptibile până la data de 1 mai 1990 în baza legii penale în vigoare la momentul săvârșirii.

8. În cazul infracțiunilor menționate la alineatul 6 intervine prescripția la expirarea perioadei cuprinse între data săvârșirii și 1 mai 1990, care va fi calculată de la data intrării în vigoare a Legii fundamentale, cu condiția ca acestea să fi devenit prescriptibile în perioada dintre 2 mai 1990 și 31 decembrie 2011 în baza legii penale în vigoare la momentul săvârșirii și ca făptuitorul să nu fi fost urmărit în justiție pentru respectiva infracțiune.

9. Nicio reglementare juridică nu poate stabili noi motive legale de despăgubire, prin care să se stabilească plăți financiare sau orice altfel de plăți de natură pecuniară în beneficiul persoanelor care au fost private în mod ilegal de viață sau libertate din motive politice și care au suferit prejudicii materiale nemeritate provocate de stat până la data de 2 mai 1990.

10. Documentele partidului comunist de stat, ale organizațiilor societății civile și ale organizațiilor de tineret constituite cu contribuția și/sau sub influența directă a partidului comunist de stat și a sindicatelor, elaborate în timpul dictaturii comuniste, sunt proprietatea statului și sunt păstrate în arhivele publice, la fel ca și dosarele organelor care îndeplinesc atribuții publice.

LIBERTATE ȘI RESPONSABILITATE

Art. I

1. Drepturile fundamentale inviolabile și inalienabile ale omului trebuie respectate. Este obligația principală a statului să protejeze aceste drepturi.

2. Ungaria recunoaște drepturile fundamentale ale omului care pot fi exercitate individual și colectiv.

3. Normele privind drepturile și obligațiile fundamentale sunt stabilite prin lege. Un drept fundamental poate fi îngădit numai pentru a permite exercitarea eficientă a unui alt drept fundamental sau pentru a proteja o valoare constituțională, în măsura în care acest lucru este absolut necesar, direct proporțional cu obiectivul urmărit și cu respectarea pe deplin a conținutului de bază al unui astfel de drept fundamental.

4. Drepturile și obligațiile fundamentale care prin natura lor nu se aplică doar individului sunt garantate prin lege și pentru persoanele juridice.

Art. II

Demnitatea umană este inviolabilă. Orice persoană are dreptul la viață și demnitate umană; viața fătusului este protejată din momentul concepției.

Art. III

1. Nimeni nu va fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante și pedepselor și nu poate fi ținut în servitute. Traficul de ființe umane este interzis.
2. Este interzisă efectuarea de experimente medicale sau științifice pe ființe umane fără informarea și consimțământul voluntar al acestora.
3. Practicile care vizează eugenia, folosirea corpului uman sau a oricărei părți a acestuia în scopul obținerii de câștiguri financiare, precum și clonarea umană sunt interzise.

Art. IV

1. Oricine are dreptul la libertatea și siguranța persoanei.
2. Nicio persoană nu poate fi privată de libertate decât din motivele specificate printr-o lege și în baza procedurii stipulate în lege. Închisoarea pe viață fără posibilitatea de eliberare condiționată poate fi impusă numai pentru săvârșirea în mod intenționat a unor infracțiuni violente.
3. Orice persoană suspectată pentru săvârșirea unei infracțiuni și reținută din acest motiv trebuie să fie eliberată sau să se prezinte, cât mai repede posibil, în fața instanței. Instanța judecătorească este obligată să audieze persoana care se prezintă în fața acesteia și trebuie să ia imediat o decizie în sensul eliberării sau arestării persoanei în cauză, cu motivarea scrisă a acesteia.
4. Orice persoană a cărei libertate este îngrădită fără un motiv bine întemeiat sau în mod ilegal are dreptul la compensație.

Art. V

Orice persoană are dreptul să combată un atac ilegal împotriva persoanei și/ ori proprietății sale sau orice atac care reprezintă o amenințare directă la adresa ei, așa cum se prevede prin lege.

Art. VI

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a locuinței, a comunicațiilor și a bunei sale reputații.
2. Orice persoană are dreptul la protecția datelor sale personale, precum și la accesul la informațiile de interes public și la diseminarea acestora.
3. Exercițarea dreptului de protecție a datelor personale și a dreptului de acces la date de interes public este monitorizată de o autoritate independentă stabilită printr-o lege cardinală.

Art. VII

1. Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie. Acest drept include libertatea de a alege ori de a-și schimba religia sau orice altă convingere, precum și libertatea oricărei persoane de a se manifesta, de a se abține de la manifestare, de a-și practica sau propovădui religia ori alte convingeri prin îndeplinirea de acte religioase, ceremonii sau în orice alt mod, individual ori împreună cu alte persoane, în public sau în viața sa privată.

2. Persoanele care împărtășesc aceleași principii legate de credință pot, în scopul practicii religioase, să stabilească comunități religioase care să funcționeze în forma de organizare specificată printr-o lege cardinală.

3. Comunitățile religioase funcționează separat de stat. Comunitățile religioase sunt autonome.

4. Statul și comunitățile religioase pot coopera în vederea atingerii unor obiective ale comunității. La cererea unei comunități religioase, Adunarea Națională decide cu privire la o astfel de cooperare. Comunitățile religioase care participă la o astfel de cooperare funcționează ca biserici constituite. Statul acordă privilegiile specifice bisericilor constituite în ceea ce privește participarea acestora la îndeplinirea sarcinilor care le revin și care servesc îndeplinirii unor obiective comunitare.

5. Regulile comune cu privire la comunitățile religioase, precum și condițiile de cooperare, bisericile constituite și normele detaliate privind bisericile constituite sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. VIII

1. Orice persoană are dreptul la întrunire pașnică.

2. Orice persoană are dreptul să înființeze și să se alăture organizațiilor.

3. Partidele politice pot fi constituite și pot funcționa în mod liber, în baza dreptului de asociere. Partidele politice participă la formarea și exprimarea voinței poporului. Partidele politice nu pot exercita în mod direct puterea publică.

4. Normele detaliate cu privire la funcționarea și gestionarea partidelor politice sunt stabilite printr-o lege cardinală.

5. Sindicatul și alte organizații de reprezentare a intereselor pot fi constituite și pot funcționa în mod liber, în baza dreptului de asociere.

Art. IX

1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

2. Ungaria recunoaște și protejează libertatea și diversitatea presei și asigură condițiile care se impun pentru libera diseminare a informațiilor necesare pentru formarea de opinii publice democratice.

3. În interesul furnizării în mod corespunzător a informațiilor necesare în perioada campaniilor electorale în vederea formării unei opinii publice democratice, reclamele politice pot fi publicate în mijloacele mass-media numai gratuit, cu condiția garantării de oportunități egale, așa cum se stipulează printr-o lege cardinală.

4. Dreptul la libertatea de exprimare nu poate fi exercitat în scopul încălcării demnității umane a altor persoane.

5. Dreptul la libertatea de exprimare nu poate fi exercitat în scopul încălcării demnității națiunii maghiare sau a unei comunități naționale, etnice, rasiale sau religioase. Persoanele care aparțin unor astfel de comunități sunt îndreptățite

să depună reclamații în instanță împotriva exprimării unei opinii care încalcă drepturile comunității, prin invocarea încălcării demnității lor umane, așa cum se prevede în lege.

6. Normele detaliate cu privire la libertatea presei și la organul care monitorizează serviciile mass-media, produsele din presă și piața comunicațiilor sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. X

1. Ungaria asigură libertatea de cercetare științifică și creație artistică, libertatea de învățare în vederea dobândirii celui mai înalt nivel posibil de cunoștințe și libertatea de predare în cadrul stabilit prin lege.

2. Statul nu are dreptul să decidă cu privire la probleme legate de adevărul științific; numai oamenii de știință au dreptul de a evalua o cercetare științifică.

3. Ungaria protejează libertatea științifică și artistică a Academiei Ungare de Științe și a Academiei Ungare de Artă. Instituțiile de învățământ superior sunt autonome în ceea ce privește conținutul și metodologia de cercetare și de predare; organizarea acestora este reglementată prin lege. În cadrul prevăzut prin lege, guvernul stabilește normele care guvernează gestionarea instituțiilor publice de învățământ superior și supraveghează gestionarea acestora.

Art. XI

1. Toți cetățenii maghiari au dreptul la educație.

2. Ungaria asigură respectarea acestui drept prin extinderea și generalizarea învățământului public, prin furnizarea de învățământ primar gratuit și obligatoriu, învățământ gimnazial gratuit și general disponibil și învățământ superior disponibil pentru toate persoanele în funcție de abilități și prin furnizarea de sprijin financiar către beneficiarii sistemului de învățământ, așa cum se prevede prin lege.

3. Legea poate prevedea faptul că sprijinul financiar pentru studiile de învățământ superior este supus participării, pentru o perioadă determinată de timp, în câmpul muncii și/sau exercitării, pentru o perioadă determinată de timp, de activități antreprenoriale, reglementate prin legislația maghiară.

Art. XII

1. Orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber locul de muncă, ocupația și să desfășoare activități antreprenoriale. Fiecare persoană este obligată să contribuie prin munca sa la îmbogățirea comunității, potrivit abilităților și posibilităților sale.

2. Ungaria depune eforturi în vederea creării condițiilor necesare pentru a se asigura că fiecare persoană care este aptă și dispusă să muncească are oportunitatea de a face acest lucru.

Art. XIII

1. Orice persoană are dreptul la proprietate și moștenire. Proprietatea implică responsabilitate socială.

2. Proprietatea poate fi expropriată numai în situații excepționale, în interes public, în cazurile și în modurile definite prin lege, cu condiția despăgubirii depline, necondiționate și imediate.

Art. XIV

1. Cetățenii maghiari nu pot fi expulzați de pe teritoriul Ungariei și se pot întoarce din străinătate în orice moment. Cetățenii străini care se află pe teritoriul Ungariei pot fi expulzați numai pe baza unei hotărâri legale. Expulzarea colectivă este interzisă.

2. Nicio persoană nu poate fi expulzată sau extrădată într-o țară unde este amenințată cu pedeapsa cu moartea, tortura sau unde este supusă oricărui alt tratament ori unor pedepse inumane.

3. Ungaria acordă azil, la cerere, tuturor cetățenilor de alte naționalități în cazul în care aceștia sunt persecutați sau se tem în mod justificat de persecuție în țările lor natale sau de reședință, ca urmare a identității rasiale sau naționale, afilierii la un anumit grup social ori ca urmare a convingerilor lor religioase sau politice, cu excepția cazului în care primesc protecție în țara de origine sau în orice altă țară.

Art. XV

1. Toate persoanele sunt egale în fața legii. Orice persoană dispune de capacitate juridică.

2. Ungaria garantează respectarea drepturilor fundamentale ale tuturor persoanelor, fără discriminare și, în special, fără nicio discriminare pe bază de rasă, culoare, sex, dizabilități, limbă, religie, convingeri politice sau de altă natură, origine națională ori socială, proprietăți, locul nașterii sau orice alt statut.

3. Bărbații și femeile se bucură de drepturi egale.

4. Prin intermediul unor măsuri speciale, Ungaria promovează realizarea egalității de șanse și a incluziunii sociale.

5. Prin intermediul unor măsuri speciale, Ungaria protejează familiile, copiii, femeile, persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități.

Art. XVI

1. Fiecare copil are dreptul la protecția și îngrijirea necesare pentru dezvoltarea sa fizică, mentală și morală corespunzătoare.

2. Părinții au dreptul de a alege tipul de creștere de care să beneficieze copiii lor.

3. Părinții au obligația de a avea grijă de copiii lor minori. Această obligație include furnizarea de școlarizare pentru copiii lor.

4. Copiii deveniți majori sunt obligați să se îngrijească de părinții lor, dacă aceștia au nevoie de astfel de îngrijiri.

Art. XVII

1. Angajații și angajatorii cooperează în vederea asigurării de locuri de muncă, pentru a promova sustenabilitatea economiei naționale, precum și în alte scopuri comunitare.

2. Angajații, angajatorii și organizațiile acestora au dreptul, prevăzut prin lege, de a negocia și încheia contracte colective de muncă și de a întreprinde măsuri colective în vederea protejării intereselor lor, inclusiv dreptul lucrătorilor de a întrerupe lucrul.

3. Orice angajat are dreptul la condiții de muncă adecvate pentru sănătatea, siguranța și demnitatea sa.

4. Orice angajat are dreptul la odihnă zilnică și săptămânală și la concediu anual plătit.

Art. XVIII

1. Angajarea copiilor este interzisă, cu excepția cazurilor prevăzute prin lege și care nu reprezintă niciun risc pentru dezvoltarea fizică, mentală sau morală a acestora.

2. Prin intermediul unor măsuri separate, Ungaria asigură protecția tinerilor și a părinților la locul de muncă.

Art. XIX

1. Ungaria depune eforturi în vederea asigurării securității sociale a tuturor cetățenilor săi. Orice cetățean maghiar este îndreptățit la asistență pentru perioadele de maternitate, boală, dizabilitate, handicap, văduvie, dacă este orfan sau șomer din motive pe care nu le poate controla, așa cum se prevede prin lege.

2. Ungaria implementează măsuri de asistență socială pentru persoanele menționate la alineatul 1 și pentru alte persoane care au nevoie de astfel de măsuri, printr-un sistem de instituții și măsuri sociale.

3. Natura și măsura în care se aplică astfel de măsuri sociale sunt stabilite prin lege potrivit gradului de utilitate pentru comunitate a activității beneficiarului.

4. Ungaria contribuie la asigurarea surselor de venit ale persoanelor în vârstă prin menținerea unui sistem general de pensii de stat bazat pe solidaritate socială și prin permiterea funcționării unor instituții sociale înființate pe bază de voluntariat. Condițiile în care o persoană este îndreptățită să beneficieze de pensie de stat pot fi stabilite printr-o lege referitoare la necesitatea asigurării unei mai bune protecții a femeilor.

Art. XX

1. Orice persoană are dreptul la sănătate fizică și mentală.

2. Ungaria promovează exercitarea efectivă a dreptului stipulat la alineatul 1 prin asigurarea faptului că agricultura sa nu include organisme modificate genetic, prin asigurarea accesului la alimente sănătoase și la apă potabilă, prin organizarea aspectelor legate de protecția muncii și îngrijirea sănătății, prin sprijinirea sporturilor și a exercițiilor fizice regulate, precum și prin asigurarea protecției mediului.

Art. XXI

1. Ungaria recunoaște și pune în aplicare dreptul oricărei persoane la un mediu sănătos.

2. O persoană care cauzează prejudicii mediului este obligată să îl readucă în starea inițială sau să suporte costurile pentru readucerea la starea inițială, așa cum sunt acestea prevăzute prin lege.

3. Este interzis transportul deșeurilor poluante pe teritoriul Ungariei în scopul eliminării acestora.

Art. XXII

1. Ungaria depune eforturi pentru a asigura tuturor persoanelor o locuință decentă și acces la serviciile publice.

2. Statul și administrațiile locale contribuie la crearea unor condiții decente de locuit prin depunerea de eforturi în vederea asigurării unui loc de cazare pentru toate persoanele fără locuință.

3. În vederea protejării ordinii publice, a securității publice, a sănătății publice și a valorilor culturale, se poate prevedea, printr-o lege sau printr-un decret al administrației locale cu privire la o parte specifică a spațiului public, că locuirea în mod uzual în spațiul public respectiv este ilegală.

Art. XXIII

1. Toți cetățenii maghiari majori au drept de vot, precum și dreptul de a candida în alegerile pentru membrii Adunării Naționale, reprezentanții administrației locale și primari, precum și pentru Parlamentul European.

2. Toți cetățenii majori dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene care își au reședința în Ungaria au dreptul de a vota și de a candida la alegerile pentru reprezentanții administrației locale și primari, precum și pentru Parlamentul European.

3. Toți cetățenii majori recunoscuți ca refugiați, imigranți sau rezidenți ai Ungariei au dreptul de a vota la alegerile pentru reprezentanții administrației locale și pentru primari.

4. Se poate prevedea printr-o lege cardinală că dreptul de a vota și de a candida la alegeri sau caracterul complet al acestuia este supus condiției de reședință în Ungaria, iar eligibilitatea pentru a candida la alegeri este supusă îndeplinirii unor criterii suplimentare.

5. La alegerile pentru reprezentanții administrației locale și pentru primari, alegătorii pot vota în localitatea de domiciliu sau în alt loc înregistrat ca loc de reședință.

6. Persoanele private de dreptul de vot de către o instanță judecătorească ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni sau din cauza capacități mentale limitate nu au dreptul să voteze și să candideze la alegeri. Cetățenii unui alt stat membru al Uniunii Europene care își au reședința în Ungaria nu au dreptul de a candida la alegeri dacă au fost excluși de la exercitarea acestui drept în țara lor în baza unei reglementări juridice, a unei hotărâri judecătorești sau a deciziei unei autorități cu privire la cetățenie.

7. Orice persoană cu drept de vot la alegerile pentru membrii Adunării Naționale are dreptul de a participa la referendumurile naționale. Orice persoană cu drept de vot la alegerile reprezentanților administrației locale și ale primarilor are dreptul de a participa la referendumurile locale.

8. Toți cetățenii maghiari au dreptul de a ocupa o funcție publică potrivit aptitudinilor, calificărilor și competenței lor profesionale. Funcțiile publice care nu pot fi deținute de membrii sau oficialitățile partidelor politice sunt stabilite prin lege.

Art. XXIV

1. Orice persoană are dreptul ca afacerile sale să fie tratate de către autorități imparțiale, echitabile și într-un interval de timp rezonabil. Autoritățile sunt obligate să prezinte motivele care stau la baza deciziilor luate, așa cum se prevede prin lege.

2. Orice persoană are dreptul la despăgubire pentru daunele care i-au fost cauzate în mod ilegal de către autorități în cursul îndeplinirii atribuțiilor acestora, așa cum se prevede prin lege.

Art. XXV

Orice persoană are dreptul de a depune cereri scrise, reclamații sau propuneri, fie individual, fie împreună cu alte persoane, în fața oricărui organ care exercită putere publică.

Art. XXVI

Statul depune eforturi pentru a folosi cele mai recente soluții tehnice și realizări științifice pentru a funcționa eficient, pentru a crește standardul serviciilor publice, pentru a îmbunătăți transparența afacerilor publice și pentru a promova egalitatea de șanse.

Art. XXVII

1. Orice persoană care locuiește legal pe teritoriul Ungariei are dreptul să se deplaseze liber și să-și aleagă locul de ședere.

2. Toți cetățenii maghiari au dreptul să se bucure de protecția asigurată de statul maghiar atunci când se află în străinătate.

Art. XXVIII

1. Orice persoană are dreptul ca acuzațiile care îi sunt aduse sau orice drepturi sau îndatoriri disputate în cadrul oricărui litigiu să fie soluționate de o instanță imparțială și independentă, constituită conform legii, în cadrul unui proces public echitabil și într-o perioadă de timp rezonabilă.

2. Nicio persoană nu este considerată vinovată până când răspunderea sa penală nu este stabilită pe baza unei decizii definitive a unei instanțe judecătorești.

3. Persoanele împotriva cărora a fost declanșată urmărirea penală au dreptul la apărare în toate etapele unei astfel de proceduri. Avocații apărării nu pot fi făcuți răspunzători pentru opiniile exprimate în cursul furnizării serviciilor de apărare în justiție.

4. Nicio persoană nu poate fi considerată vinovată sau pedepsită pentru o faptă care, la momentul la care a fost săvârșită, nu constituia infracțiune conform legislației din Ungaria sau, în cadrul specificat printr-un acord internațional sau printr-un act legislativ al Uniunii Europene, conform legislației din orice alt stat.

5. Alineatul 4 nu aduce atingere urmării penale sau condamnării unei persoane pentru o faptă care, la momentul săvârșirii sale, reprezenta o infracțiune potrivit normelor general recunoscute ale dreptului internațional.

6. Cu excepția cazurilor extraordinare privind căile de atac stabilite prin lege, nicio persoană nu poate fi urmărită penal sau condamnată pentru o infracțiune pentru care a fost deja achitată sau condamnată definitiv în Ungaria sau, în cadrul specificat printr-un tratat internațional ori printr-un act legislativ al Uniunii Europene, într-un alt stat, așa cum se prevede prin lege.

7. Orice persoană are dreptul să exercite căi de atac împotriva unei instanțe judecătorești, împotriva unei autorități sau împotriva altei decizii administrative care îi încalcă drepturile sau interesele legitime.

Art. XXIX

1. Naționalitățile care locuiesc în Ungaria constituie parte integrantă a statului. Toți cetățenii maghiari de orice naționalitate au dreptul să se exprime liber și să își păstreze identitatea. Naționalitățile care locuiesc în Ungaria au dreptul să își folosească limba maternă, să folosească nume în limba maternă, individual sau colectiv, să își promoveze culturile proprii și să fie educați în limba lor maternă.

2. Naționalitățile care locuiesc în Ungaria au dreptul să înființeze forme autonome de administrare atât la nivel local, cât și național.

3. Norme detaliate cu privire la drepturile naționalităților care locuiesc în Ungaria, la naționalități, la cerințele privind recunoașterea ca naționalitate și normele privind alegerea administrației autonome a naționalităților la nivel local și național sunt stabilite printr-o lege cardinală. Printr-o lege cardinală se poate prevedea ca o condiție necesară pentru recunoașterea ca naționalitate să fie existența acesteia pentru o anumită perioadă de timp și inițiativa unui anumit număr de persoane care să se declare ca membri ai naționalității în cauză.

Art. XXX

1. Fiecare persoană contribuie la satisfacerea nevoilor comune în funcție de abilitățile și de participarea sa la economie.

2. Pentru persoanele care cresc copii, măsura în care contribuie la satisfacerea nevoilor comune este stabilită prin luarea în calcul a costurilor necesare pentru creșterea copiilor.

Art. XXXI

1. Toți cetățenii maghiari sunt obligați să își apere țara.

2. Ungaria menține un serviciu militar voluntar de rezervă în scopul apărării naționale.

3. În timpul unei crize naționale sau, dacă Adunarea Națională decide în acest sens, în timpul unei stări de apărare preventivă, toți cetățenii maghiari majori de sex masculin cu reședința în Ungaria trebuie să execute serviciul militar. În cazul în care serviciul militar ce implică folosirea armelor nu corespunde convingerilor etice ale persoanei obligate să execute serviciul militar, aceasta trebuie să execute servicii care nu implică folosirea armelor. Formele și normele detaliate cu privire la executarea serviciului militar sunt stabilite printr-o lege cardinală.

4. Cetățenii maghiari majori care au domiciliul în Ungaria pot primi ordin să execute servicii în scopul apărării naționale pe durata unei stări de criză națională, așa cum se prevede printr-o lege cardinală.

5. Pentru cetățenii maghiari majori cu domiciliul în Ungaria, obligația de protecție civilă poate fi prevăzută în scopul îndeplinirii sarcinilor legate de apărarea națională și de gestionarea dezastrelor, așa cum se prevede printr-o lege cardinală.

6. În scopul îndeplinirii sarcinilor legate de apărarea națională și de gestionarea dezastrelor, orice persoană poate primi ordin să furnizeze servicii economice și materiale, așa cum se prevede printr-o lege cardinală.

STATUL

Adunarea Națională

Art. 1

1. Organul suprem de reprezentare populară în Ungaria este Adunarea Națională.

2. Adunarea Națională:

- a. adoptă și modifică Legea fundamentală a Ungariei;
- b. adoptă legi;
- c. adoptă bugetul de stat și aprobă implementarea acestuia;
- d. autorizează exprimarea consimțământului pentru asumarea obligației de respectare a tratatelor internaționale care țin de sfera de competență și de atribuțiile sale;
- e. alege Președintele Republicii, membrii și Președintele Curții Constituționale, Președintele Curiei, Președintele Oficiului Național pentru Sistemul Judiciar, Procurorul Suprem, Comisarul pentru Drepturile Fundamentale și adjuncții acestuia, precum și Președintele Biroului Național de Audit;
- f. îl alege pe Prim-ministru și ia decizii cu privire la orice aspect legat de încrederea în Guvern;

- g. dizolvă organismele reprezentative a căror funcționare este contrară cu Legii fundamentale;
- h. decide cu privire la declararea stării de război și la încheierea păcii;
- i. ia decizii cu privire la ordinele juridice speciale sau cu privire la participarea la operațiuni militare;
- j. acordă grațieri generale;
- k. exercită și alte funcții și prerogative stabilite prin Legea fundamentală sau printr-o lege.

Art. 2

1. Membrii Adunării Naționale sunt aleși pe bază de vot universal și egal, direct și secret, în cadrul unor alegeri care garantează libera exprimare a voinței alegătorilor, în modul stipulat printr-o lege cardinală.

2. Participarea naționalităților care locuiesc în Ungaria la lucrările Adunării Naționale sunt reglementate printr-o lege cardinală.

3. Alegerile generale ale membrilor Adunării Naționale sunt organizate în luna aprilie sau mai a celui de-al patrulea an de la alegerea Adunării Naționale anterioare, cu excepția alegerilor organizate ca urmare a autodizolvării sau a dizolvării acesteia.

Art. 3

1. Mandatul Adunării Naționale începe cu ședința de constituire a acesteia și durează până la ședința de constituire a următoarei Adunări Naționale. Ședința de constituire este convocată de către Președintele Republicii în termen de 30 de zile de la alegeri.

2. Adunarea Națională își poate declara autodizolvarea.

3. Președintele Republicii poate dizolva Adunarea Națională, stabilind în același timp o dată pentru noile alegeri, dacă

- a. atunci când mandatul Guvernului se încheie, Adunarea Națională nu alege persoana propusă de Președintele Republicii pentru funcția de Prim-ministru în termen de 40 de zile de la prezentarea primei nominalizări sau
- b. Adunarea Națională nu adoptă bugetul de stat pentru anul în cauză până la data de 31 martie.

4. Înainte de dizolvarea Adunării Naționale, Președintele Republicii este obligat să solicite avizul Prim-ministrului, al Președintelui Adunării Naționale și al șefilor grupurilor parlamentare.

5. Președintele Republicii își poate exercita dreptul menționat la alineatul 3, litera a, până la alegerea Prim-ministrului de către Adunarea Națională. Președintele Republicii își poate exercita dreptul menționat la alineatul 3, litera b, până la adoptarea bugetului central de către Adunarea Națională.

6. Noua Adunare Națională este aleasă în termen de 90 de zile de la data autodizolvării sau a dizolvării Adunării Naționale.

Art. 4

1. Membrii Adunării Naționale au drepturi și obligații egale, își desfășoară activitatea în interes public și nu trebuie să li se traseze.

2. Membrii Adunării Naționale au dreptul la imunitate și remunerație în vederea promovării independenței acestora. Funcțiile publice care nu pot fi deținute de membrii Adunării Naționale sunt enumerate printr-o lege cardinală, care poate stabili și alte cazuri de conflicte de interese.

3. Mandatul unui membru al Adunării Naționale se încheie:

- a. la încetarea mandatului Adunării Naționale;
- b. prin deces;
- c. la declararea unui conflict de interese;
- d. prin demisie;
- e. în cazul în care condițiile impuse pentru alegerea sa nu mai există;
- f. dacă nu participă la activitatea Adunării Naționale timp de un an.

4. Adunarea Națională decide pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale prezenți cu privire la stabilirea absenței condițiilor necesare pentru alegerea unui membru al Adunării Naționale, la declararea unui conflict de interese, precum și la stabilirea neparticipării unui membru al Adunării Naționale la activitatea acesteia, timp de un an.

5. Normele detaliate cu privire la statutul juridic și la remunerația membrilor Adunării Naționale sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. 5

1. Ședințele Adunării Naționale sunt publice. La solicitarea Guvernului sau a unui membru al Adunării Naționale, Adunarea Națională poate decide, pe baza voturilor a două treimi din membrii acesteia, să organizeze o sesiune cu ușile închise.

2. Adunarea Națională alege Președintele Adunării Naționale, vicepreședinții și secretarii parlamentari din rândul membrilor săi.

3. Adunarea Națională înființează comisii permanente compuse din membri ai acesteia.

4. Pentru a-și coordona activitățile, membrii Adunării Naționale pot înființa grupuri parlamentare potrivit condițiilor menționate în prevederile Regulamentului de procedură.

5. Cvorumul Adunării Naționale este întrunit dacă mai mult de jumătate din membrii săi sunt prezenți la o ședință.

6. Cu excepția cazului în care Legea fundamentală prevede contrariul, Adunarea Națională ia decizii pe baza voturilor a mai mult de jumătate din membrii prezenți. Prevederile Regulamentului de procedură pot stipula că, în vederea luării anumitor decizii, este nevoie de o majoritate calificată.

7. Adunarea Națională stabilește normele de funcționare și ordinea dezbatărilor sale în cadrul prevederilor Regulamentului de procedură adoptat pe baza

voturilor a două treimi din membrii prezenți ai acesteia. Pentru a asigura funcționarea fără probleme a Adunării Naționale și în vederea păstrării demnității acesteia, Președintele Adunării Naționale exercită prerogativele polițienești și disciplinare stabilite prin prevederile Regulamentului de procedură.

8. Prevederile cu privire la ședințele ordinare ale Adunării Naționale sunt stabilite printr-o lege cardinală.

9. Securitatea Adunării Naționale este asigurată de Garda Parlamentară. Garda Parlamentară este subordonată Președintelui Adunării Naționale.

Art. 6

1. Președintele Republicii, Guvernul, orice comisie parlamentară și orice membru al Adunării Naționale poate iniția legi.

2. La depunerea unei contestații înainte de votul final de către inițiatorul legii, de către Guvern sau de către Președintele Adunării Naționale, Adunarea Națională poate trimite legea adoptată către Curtea Constituțională, în vederea examinării conformității acesteia cu Legea fundamentală. Adunarea Națională decide cu privire la contestarea respectivă după exprimarea votului final. În cazul în care contestația este adoptată, Președintele Adunării Naționale trimite imediat legea adoptată către Curtea Constituțională, în vederea examinării conformității acesteia cu Legea fundamentală.

3. Președintele Adunării Naționale semnează legea adoptată și o trimite Președintelui Republicii în termen de cinci zile. În termen de cinci zile, Președintele Republicii semnează legea primită și dispune promulgarea sa. Dacă Adunarea Națională a trimis legea Curții Constituționale în vederea examinării conformității acesteia cu Legea fundamentală în temeiul alineatului 2, Președintele Adunării Naționale o poate semna și trimite către Președintele Republicii numai în cazul în care Curtea Constituțională nu a constatat nicio contrarietate cu Legea fundamentală.

4. În cazul în care consideră că legea respectivă sau oricare din prevederile acesteia este contrară cu Legii fundamentale și nu a avut loc nicio examinare în temeiul alineatului 2, Președintele Republicii trimite legea Curții Constituționale în vederea examinării conformității acesteia cu Legea fundamentală.

5. Dacă Președintele Republicii nu este de acord cu legea sau cu orice prevedere a acesteia și nu și-a exercitat dreptul prevăzut la alineatul 4, înainte de semnarea acesteia, el poate returna legea o singură dată Adunării Naționale în vederea reexaminării, împreună cu comentariile sale. Adunarea Națională organizează o nouă dezbatere a legii și decide din nou cu privire la adoptarea acesteia. Președintele Republicii poate exercita acest drept și în cazul în care Curtea Constituțională nu a constatat nicio contrarietate cu Legea fundamentală în timpul examinării efectuate conform deciziei Adunării Naționale.

6. Curtea Constituțională decide în mod prioritar cu privire la moțiune, în temeiul alineatelor 2 sau 4, în termen de cel mult 30 de zile. În cazul în care

Curtea Constituțională constată un conflict cu Legea fundamentală, Adunarea Națională organizează o nouă dezbatere cu privire la lege, în vederea eliminării conflictului.

7. În cazul în care Curtea Constituțională nu constată niciun conflict cu Legea fundamentală în timpul examinării inițiate de Președintele Republicii, acesta trebuie să semneze imediat legea și să dispună promulgarea acesteia.

8. În temeiul alineatului 2 sau 4, se poate solicita Curții Constituționale să organizeze o nouă reexaminare a conformității cu Legea fundamentală a legii discutate și adoptate de Adunarea Națională în temeiul alineatului 6. Curtea Constituțională decide în mod prioritar cu privire la contestația repetată, în termen de cel mult 10 zile.

9. Dacă Adunarea Națională modifică legea care a fost returnată ca urmare a dezacordului exprimat de Președintele Republicii, examinarea conformității acesteia cu Legea fundamentală în temeiul alineatului 2 sau 4 poate fi solicitată numai pentru prevederile modificate sau ca urmare a neîndeplinirii cerințelor procedurale ale Legii fundamentale pentru elaborarea unei astfel de legi. Dacă Adunarea Națională adoptă legea care a fost returnată ca urmare a dezacordului exprimat de Președintele Republicii fără niciun amendament, Președintele Republicii poate solicita examinarea conformității acesteia cu Legea fundamentală ca urmare a neîndeplinirii cerințelor procedurale ale Legii fundamentale pentru elaborarea unei astfel de legi.

Art. 7

1. Membrii Adunării Naționale pot pune întrebări Comisarului pentru Drepturile Fundamentale, Președintelui Biroului Național de Audit, Procurorului General și Guvernatorului Băncii Naționale a Ungariei cu privire la orice aspect care este de competența acestora.

2. Membrii Adunării Naționale pot adresa interpelări ori întrebări Guvernului sau oricărui dintre membrii acestuia cu privire la orice aspect care este de competența acestora.

3. Activitățile de anchetă ale comisiilor parlamentare și obligația de a se prezenta în fața unor astfel de comitete sunt reglementate printr-o lege cardinală.

Referendumurile naționale

Art. 8

1. Adunarea Națională dispune un referendum național la inițiativa a cel puțin 200.000 de alegători. Adunarea Națională poate dispune un referendum național la inițiativa Președintelui Republicii, a Guvernului sau a unui număr de 100.000 de alegători. Decizia luată în cadrul unui referendum valabil și definitiv este obligatorie pentru Adunarea Națională.

2. Referendumurile naționale pot fi organizate cu privire la orice aspect care ține de îndatoririle și competențele Adunării Naționale.
3. Niciun referendum național nu poate fi organizat cu privire la:
 - a. un aspect care vizează modificarea Legii fundamentale;
 - b. conținutul legilor privind bugetul de stat și punerea în aplicare a acestuia, impozitele centrale, taxele, contribuțiile, taxele vamale sau condițiile impuse de stat cu privire la taxele locale;
 - c. conținutul legilor referitoare la alegerea membrilor Adunării Naționale, reprezentanților administrației locale și primarilor sau ale membrilor Parlamentului European;
 - d. orice obligație care rezultă în baza unui tratat internațional;
 - e. chestiuni personale și aspecte legate de înființarea de organizații care sunt de competența Adunării Naționale;
 - f. dizolvarea Adunării Naționale;
 - g. dizolvarea unui organ reprezentativ;
 - h. declararea stării de război, a unei stări de criză națională, a unei stări de urgență, după declararea sau extinderea unei stări de apărare preventivă;
 - i. orice aspect legat de participarea la operațiuni militare;
 - j. acordarea grațierii generale.
4. Un referendum național este valabil dacă mai mult de jumătate din toți alegătorii și-au exprimat un vot valabil și este definitiv dacă mai mult de jumătate din numărul total de alegători care și-au exprimat un vot valabil au dat același răspuns la o întrebare.

Președintele Republicii

Art. 9

1. Șeful statului ungar este Președintele Republicii, care întruchipează unitatea națiunii și este apărătorul funcționării democratice a organizării de stat.
2. Președintele Republicii este Comandantul Suprem al Forțelor Armate de Apărare ale Ungariei.
3. Președintele Republicii:
 - a. reprezintă Ungaria;
 - b. poate participa la ședințele Adunării Naționale și se poate adresa în cadrul acestora;
 - c. poate iniția legi;
 - d. poate iniția referendumuri naționale;

- e. stabilește data alegerilor generale pentru membrii Adunării Naționale, reprezentanții administrației locale și primari, și, în plus, pentru alegerile pentru Parlamentul European și pentru referendumurile naționale;
 - f. ia decizii cu privire la ordinea juridică specială;
 - g. convocă ședința de constituire a Adunării Naționale;
 - h. poate dizolva Adunarea Națională;
 - i. poate trimite Legea fundamentală adoptată sau modificarea adusă acesteia către Curtea Constituțională în vederea examinării conformității acesteia cu cerințele procedurale stipulate în Legea fundamentală cu privire la adoptarea sa și poate trimite legile adoptate către Curtea Constituțională în vederea examinării conformității acestora cu Legea fundamentală sau le poate returna Adunării Naționale în vederea reexaminării;
 - j. propune persoane pentru ocuparea funcției de Prim-ministru, Președinte al Curții, Președinte al Oficiului Național pentru Sistemul Judiciar, Procuror General și Comisar pentru Drepturile Fundamentale ale Omului;
 - k. numește judecătorii de profesie și Președintele Consiliului pentru Buget;
 - l. îl confirmă în funcție pe Președintele Academiei Ungare de Științe și pe Președintele Academiei Ungare de Artă;
 - m. se ocupă de organizarea biroului său.
4. Președintele Republicii:
- a. pe baza autorizării emise de Adunarea Națională, își exprimă consimțământul cu privire la asumarea caracterului obligatoriu al tratatelor internaționale;
 - b. acreditează și primește ambasadori și trimiși speciali;
 - c. numește miniștri, Guvernatorul și guvernatorii adjuncți ai Băncii Naționale a Ungariei, șefii organelor de reglementare autonome și profesori universitari;
 - d. numește rectori universitari;
 - e. numește și promovează generali;
 - f. acordă decorațiile, premiile și titlurile specificate prin lege și autorizează folosirea decorațiilor străine de stat;
 - g. își exercită dreptul de a acorda grațieri individuale;
 - h. decide cu privire la aspecte legate de organizarea teritorială care țin de îndatoririle și prerogativele sale;
 - i. decide cu privire la chestiunile legate de dobândirea și pierderea cetățeniei;
 - j. decide cu privire la toate chestiunile care țin de prerogativele conferite lui printr-o lege.

5. Toate măsurile și deciziile Președintelui Republicii în temeiul alineatului 4 trebuie contrasemnate de un membru al Guvernului. Se poate prevedea prin lege că deciziile luate în baza prerogativelor conferite prin lege Președintelui Republicii nu necesită nicio contrasemnătură.

6. Președintele Republicii refuză să acționeze potrivit prevederilor stipulate la alineatul 4, literele b – e, în cazul în care condițiile impuse de reglementările juridice nu sunt îndeplinite sau dacă acesta are motive întemeiate să concluzioneze că acest lucru va duce la o perturbare gravă a funcționării democratice a organizării statului.

7. Președintele Republicii refuză să acționeze potrivit prevederilor stipulate la alineatul 4, litera f, dacă prin aceasta se încalcă valorile înscrise în Legea fundamentală.

Art. 10

1. Președintele Republicii este ales de către membrii Adunării Naționale pentru un mandat de cinci ani.

2. Orice cetățean maghiar care a împlinit vârsta de 35 de ani poate fi ales în funcția de Președinte al Republicii.

3. Președintele Republicii poate fi reales o singură dată.

Art. 11

1. Președintele Republicii este ales nu mai devreme de 60 de zile și nu mai târziu de 30 de zile înainte de expirarea mandatului Președintelui anterior al Republicii sau, dacă mandatul acestuia s-a încheiat înainte de termen, în interval de 30 de zile de la încheierea acestuia. Data alegerilor pentru Președintele Republicii este stabilită de către Președintele Adunării Naționale. Adunarea Națională alege Președintele Republicii pe bază de vot secret.

2. Alegerea Președintelui Republicii este precedată de nominalizarea acestuia. Pentru ca o nominalizare să fie valabilă, este nevoie de recomandarea scrisă a cel puțin o cincime din membrii Adunării Naționale. Nominalizările sunt depuse către Președintele Adunării Naționale înainte de dispunerea votului. Fiecare membru al Adunării Naționale poate recomanda un candidat. Dacă un membru al Adunării Naționale recomandă mai mult de un candidat, toate recomandările membrului respectiv sunt nule.

3. Președintele Republicii ales în prima rundă de voturi este candidatul care a primit voturile a două treimi din membrii Adunării Naționale.

4. Dacă prima rundă de voturi este neconcludentă, se va organiza a doua rundă. În cea de-a doua rundă de vot, voturile pot fi exprimate pentru cei doi candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi în prima rundă. În caz de egalitate de voturi pentru primul loc în prima rundă de vot, voturile pot fi exprimate pentru candidații care au obținut cel mai mare număr de voturi. În caz de egalitate de voturi numai pentru cel de-al doilea loc în prima rundă de vot, voturile pot fi exprimate pentru toți candidații care ocupă locurile unu și doi, pe baza

voturilor obținute. Președintele Republicii ales în cea de-a doua rundă de voturi este candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi valide, indiferent de numărul participanților la vot. Dacă cea de-a doua rundă de voturi este de asemenea neconcludentă, se vor organiza noi alegeri după repetarea procesului de nominalizare.

5. Procedura de votare trebuie finalizată în cel mult două zile consecutive.

6. Președintele ales al Republicii își ia în primire funcția la expirarea mandatului Președintelui anterior al Republicii sau, în cazul încheierii premature a mandatului acestuia, în cea de-a opta zi de la anunțarea rezultatelor alegerilor; înaintea preluării funcției, Președintele ales al Republicii depune un jurământ în fața Adunării Naționale.

Art. 12

1. Persoana Președintelui Republicii este inviolabilă.

2. Funcția de Președinte al Republicii este incompatibilă cu orice alte funcții sau activități sociale, economice, politice sau de stat. Președintele Republicii nu poate avea nicio altă ocupație din care să scoată un profit și nu poate primi plăți pentru nicio altă activitate, cu excepția activităților supuse legilor de protejare a drepturilor de autor.

3. Mandatul Președintelui Republicii se încheie:

- a. la expirarea acestuia;
- b. prin deces;
- c. în cazul în care acesta este incapabil să-și îndeplinească îndatoririle pe o perioadă mai mare de 90 de zile;
- d. în cazul în care condițiile impuse pentru alegerea sa nu mai există;
- e. la declararea unui conflict de interese;
- f. prin demisie;
- g. la îndepărtarea sa din funcția de Președinte al Republicii.

4. Adunarea Națională decide, pe baza voturilor a două treimi din membrii prezenți, cu privire la stabilirea condițiilor în care Președintele Republicii a fost împiedicat să își îndeplinească obligațiile pe o perioadă mai mare de 90 de zile sau a lipsei condițiilor care se impun pentru alegerea acestuia ori la declararea unui conflict de interese.

5. Normele detaliate cu privire la statutul juridic al Președintelui Republicii și al președinților anteriori ai Republicii, precum și la remunerația acestora sunt definite printr-o lege cardinală.

Art. 13

1. Împotriva Președintelui Republicii se poate declanșa urmărirea penală numai după încetarea mandatului său.

2. În cazul în care Președintele Republicii încalcă în mod voluntar Legea fundamentală sau orice lege în cursul îndeplinirii funcției sale și/sau dacă săvârșește

o infracțiune cu intenție, o cincime din membrii Adunării Naționale pot propune eliberarea acestuia din funcție.

3. Procedura de punere sub acuzare necesită voturile a două treimi din membrii Adunării Naționale. Votul va fi secret.

4. Președintele Republicii nu își poate exercita prerogativele începând cu data la care Adunarea Națională ia o astfel de decizie și până la încheierea procedurii de punere sub acuzare.

5. Curtea Constituțională dispune de prerogativa de a conduce procedura de punere sub acuzare.

6. În cazul în care, ca urmare a unei astfel de proceduri, Curtea Constituțională stabilește responsabilitatea Președintelui Republicii conform dreptului public, aceasta îl poate elibera din funcție.

Art. 14

1. În cazul în care Președintele Republicii este împiedicat temporar să își îndeplinească funcția sau dacă mandatul acestuia expiră, Președintele Adunării Naționale exercită îndatoririle și prerogativele acestuia până când Președintele nu mai este împiedicat să își îndeplinească funcția sau, respectiv, până când noul Președinte al Republicii își preia funcția.

2. La inițiativa Președintelui Republicii, a Guvernului sau a unui membru al Adunării Naționale, Adunarea Națională stabilește dacă Președintele Republicii este împiedicat temporar să își îndeplinească funcția.

3. Atunci când se substituie Președintelui Republicii, președintele Adunării Naționale nu își poate exercita drepturile care îi revin în calitate de membru al Adunării Naționale, iar atribuțiile sale în calitate de președinte al Adunării Naționale sunt exercitate de către vicepreședintele Adunării Naționale, desemnat de către aceasta.

Guvernul

Art. 15

1. Guvernul reprezintă organul general al puterii executive; acesta exercită toate atribuțiile și competențele care nu sunt conferite în mod explicit unui alt organ prin Legea fundamentală sau printr-o reglementare juridică. Guvernul este răspunzător în fața Adunării Naționale.

2. Guvernul este principalul organ al administrației publice; acesta poate institui organe ale administrației de stat, așa cum se stabilește prin lege.

3. În cadrul atribuțiilor sale, Guvernul adoptă decrete cu privire la aspecte care nu sunt reglementate prin lege sau pe bază de autorizare prin lege.

4. Niciun decret guvernamental nu poate fi contrar legii.

Art. 16

1. Membrii Guvernului sunt Prim-ministrul și miniștrii.

2. Prim-ministrul desemnează printr-un decret unul sau mai mulți vice-prim-miniștri din rândul miniștrilor.
3. Prim-ministrul este ales de Adunarea Națională la propunerea Președintelui Republicii.
4. Prim-ministrul este ales pe baza voturilor a mai mult de jumătate din membrii Adunării Naționale. Prim-ministrul își preia funcția la alegerea sa.
5. Președintele Republicii prezintă propunerea stipulată la alineatul 3:
 - a. în ședința de constituire a noii Adunări Naționale, dacă mandatul Prim-ministrului s-a încheiat prin constituirea Adunării Naționale nou-alese;
 - b. în termen de 15 zile de la încheierea mandatului Prim-ministrului, dacă mandatul acestuia s-a încheiat prin demisia sa, la decesul acestuia, prin declararea unui conflict de interese, ca urmare a absenței cerințelor care se impun pentru alegerea sa ori ca urmare a faptului că Adunarea Națională și-a exprimat lipsa de încredere în Prim-ministru, printr-un vot de neîncredere.
6. Dacă Adunarea Națională nu alege persoana propusă de Prim-ministru în temeiul alineatului 5, Președintele Republicii prezintă o nouă propunere în termen de 15 zile.
7. Miniștrii sunt aleși de către Președintele Republicii, la propunerea Prim-ministrului. Miniștrii își ocupă funcțiile la data desemnării acestora în cadrul documentului de numire sau, în absența acestuia, la data numirii.
8. Guvernul este constituit atunci când sunt numiți miniștrii.
9. Membrii Guvernului depun un jurământ în fața Adunării Naționale.

Art. 17

1. Ministerele sunt stabilite prin lege.
2. Miniștri fără portofoliu pot fi numiți în vederea îndeplinirii funcțiilor stabilite de Guvern.
3. Birourile administrației județelor sau ale administrației capitalei sunt organe administrativ-teritoriale de stat ale Guvernului cu competență generală.
4. Prevederile unei legi cardinale cu privire la desemnarea ministerelor, a miniștrilor sau a organelor administrației publice pot fi modificate prin lege.
5. Statutul juridic al oficialităților guvernamentale este reglementat prin lege.

Art. 18

1. Prim-ministrul definește politica generală a Guvernului.
2. În cadrul politicii generale a Guvernului, miniștrii controlează în mod autonom sectoarele administrației de stat care sunt legate de îndatoririle lor și de organele subordonate și îndeplinesc sarcinile stabilite de Guvern sau de Prim-ministru.
3. Acționând în baza autorizării conferite prin lege sau prin decret guvernamental și în baza limitelor impuse de atribuțiile lor, membrii Guvernului adoptă

decrete în mod autonom sau împreună cu alte ministere; niciun astfel de decret nu poate fi contrar unei legi, unui decret guvernamental sau unui decret al guvernatorului Băncii Naționale a Ungariei.

4. Membrii Guvernului sunt răspunzători în fața Adunării Naționale pentru acțiunile lor, iar miniștrii sunt răspunzători în fața Prim-ministrului. Membrii Guvernului pot participa și lua cuvântul la ședințele Adunării Naționale. Adunarea Națională sau o comisie parlamentară poate obliga membrii Guvernului să participe la ședințele acestora.

5. Norme detaliate cu privire la statutul juridic al membrilor Guvernului, la remunerația acestora, precum și la dispozițiile privind substituirea miniștrilor sunt stabilite prin lege.

Art. 19

Adunarea Națională poate solicita informații Guvernului cu privire la poziția guvernamentală care urmează să se reflecte în procedurile de luare a deciziilor de către instituțiile interguvernamentale ale Uniunii Europene și poate adopta o poziție cu privire proiectele incluse pe ordinea de zi. În cursul procesului de luare a deciziilor la nivelul Uniunii Europene, Guvernul acționează pe baza poziției adoptate de Adunarea Națională.

Art. 20

1. Mandatul Guvernului se încheie la încheierea mandatului Prim-ministrului.

2. Mandatul Prim-ministrului se încheie:

- a. prin constituirea Adunării Naționale nou-alese;
- b. dacă Adunarea Națională își exprimă lipsa de încredere în Prim-ministru și alege un nou Prim-ministru;
- c. dacă Adunarea Națională își exprimă lipsa de încredere în Prim-ministru în cadrul angajării răspunderii Guvernului inițiate de Prim-ministru;
- d. prin demisie;
- e. prin deces;
- f. la declararea unui conflict de interese;
- g. în cazul în care condițiile impuse pentru alegerea sa nu mai sunt reunite.

3. Mandatul unui ministru se încheie:

- a. la încheierea mandatului Prim-ministrului;
- b. prin demisie;
- c. prin eliberarea din funcție;
- d. prin deces.

4. Adunarea Națională, cu votul a două treimi din membrii prezenți, decide cu privire la neîntrunirea cerințelor care se impun pentru alegerea Prim-ministrului și cu privire la declararea unui conflict de interese.

Art. 21

1. O cincime din membrii Adunării Naționale pot depune o moțiune de cenzură scrisă cu privire la Prim-ministru, desemnând în același timp o altă persoană pentru această funcție.

2. Dacă Adunarea Națională sprijină moțiunea de cenzură, aceasta își exprimă lipsa de încredere în Prim-ministru și alege simultan în funcția de Prim-ministru persoana propusă prin moțiunea de cenzură. Pentru adoptarea unei astfel de hotărâri a Adunării Naționale este nevoie de voturile a mai mult de jumătate din membrii săi.

3. Prim-ministrul poate iniția angajarea răspunderii Guvernului. Adunarea Națională își exprimă lipsa de încredere în Prim-ministru dacă mai mult de jumătate din membrii Adunării Naționale nu acordă votul de încredere Prim-ministrului.

4. Prim-ministrul poate propune ca votul cu privire la angajarea răspunderii Guvernului să fie considerat în același timp și ca vot de încredere. Adunarea Națională își exprimă lipsa de încredere în Prim-ministru dacă nu sprijină propunerea înaintată de Guvern.

5. Adunarea Națională decide cu privire la problema încrederii după cea de-a treia zi, dar nu mai târziu de opt zile de la depunerea moțiunii de cenzură sau de la angajarea răspunderii Guvernului de către Prim-ministru în temeiul alineatului 3 sau 4.

Art. 22

1. Guvernul își exercită competența în calitate de Guvern interimar de la încheierea mandatului său și până la formarea noului Guvern, dar nu poate recunoaște caracterul obligatoriu al acordurilor internaționale și poate adopta numai decrete în situații de urgență extremă, pe baza autorității conferite prin lege.

2. În cazul în care mandatul Prim-ministrului se încheie prin demisie sau prin constituirea Adunării Naționale nou-alese, Prim-ministrul își exercită prerogativele în calitate de Prim-ministru interimar până la alegerea noului Prim-ministru, dar nu poate propune eliberarea din funcție a niciunui ministru sau numirea unui nou ministru și poate adopta numai decrete în situații de urgență pe baza autorității conferite prin lege.

3. În cazul în care mandatul Prim-ministrului se încheie ca urmare a decesului acestuia, a declarării unui conflict de interese, din cauza absenței condițiilor necesare pentru alegerea acestuia sau pentru că Adunarea Națională și-a exprimat lipsa de încredere în Prim-ministru în cadrul unui vot de încredere, competențele Prim-ministrului sunt exercitate de către VicePrim-ministru sau, în cazul în care există mai mulți viceprim-miniștri, de către cel desemnat ca Prim-vice-Prim-ministru, până când noul Prim-ministru este ales și cu limitele stabilite în temeiul alineatului 2.

4. Un ministru își exercită competența în calitate de Prim-ministru interimar de la încheierea mandatului Prim-ministrului până la numirea noului

ministru sau până la desemnarea oricărui alt membru al noului Guvern în vederea îndeplinirii temporare a responsabilităților miniștrilor, dar poate adopta numai decrete în situații de urgență.

Agenții autonome de reglementare

Art. 23

1. Adunarea Națională poate stabili agenții autonome de reglementare în vederea îndeplinirii și exercitării diferitelor funcții și competențe specifice ale puterii executive, prin intermediul unei legi cardinale.

2. Conducătorul unei agenții autonome de reglementare este numit de către Prim-ministru sau de către Președintele Republicii la propunerea Prim-ministrului, pe durata stabilită printr-o lege cardinală. Conducătorul unei agenții autonome de reglementare numește unul sau mai mulți adjuncți.

3. Conducătorul unei agenții autonome de reglementare raportează anual către Adunarea Națională cu privire la activitatea desfășurată de respectiva agenție autonomă de reglementare.

4. Acționând în baza autorizării conferite printr-o lege și în limitele conferite de funcția sa, așa cum sunt acestea specificate printr-o lege cardinală, conducătorul unei agenții autonome de reglementare emite decrete; niciun astfel de decret nu poate fi contrar unei legi, unui decret guvernamental, decret al Prim-ministrului, decret ministerial sau decret al Guvernatorului Băncii Naționale a Ungariei. În activitatea de emiteră de decrete, conducătorul unei agenții autonome de reglementare poate fi substituit de către adjunctul desemnat de acesta printr-un decret.

Curtea Constituțională

Art. 24

1. Curtea Constituțională este organul principal responsabil de protecția Legii fundamentale.

2. Curtea Constituțională:

- a. examinează legile adoptate dar nepromulgate în vederea verificării conformității acestora cu Legea fundamentală;
- b. la inițiativa unui judecător, verifică în mod prioritar conformitatea Legii fundamentale cu orice reglementare juridică aplicabilă într-un caz particular, în termen de cel mult 90 de zile;
- c. pe baza unei plângeri constituționale, analizează conformitatea cu Legea fundamentală a oricărei reglementări juridice aplicate într-un caz particular;

- d. pe baza unei plângeri constituționale, analizează conformitatea cu Legea fundamentală a oricărei hotărâri judecătorești;
- e. la inițiativa Guvernului, a unei pătrimi din membrii Adunării Naționale, a Președintelui Curia, a Procurorului General sau a Comisarului pentru Drepturile Fundamentale, revizuieste conformitatea cu Legea fundamentală a oricărei reglementări juridice;
- f. examinează orice reglementare juridică în vederea identificării conflictelor cu tratatele internaționale;
- g. exercită și alte îndatoriri și prerogative stabilite prin Legea fundamentală sau printr-o lege cardinală.

3. Curtea Constituțională:

- a. anulează orice reglementare juridică sau orice prevedere a unei reglementări juridice contrară Legii fundamentale, în limitele competenței sale menționate la alineatul 2, literele b, c și e;
- b. anulează, în limitele competenței sale prevăzute la alineatul 2, litera d, orice hotărâre judecătorească contrară Legii fundamentale;
- c. poate anula orice reglementare juridică sau orice prevedere a unei reglementări juridice contrară unui tratat internațional, în limitele competenței sale menționată la alineatul 2, litera f

și/sau stabilește efectele juridice menționate printr-o lege cardinală.

4. Curtea Constituțională poate verifica și/sau anula orice prevedere a unei reglementări juridice verificate care nu a fost supusă controlului de constituționalitate numai dacă există o legătură strânsă între prevederea în cauză și prevederea juridică a cărei verificare a fost solicitată.

5. Curtea Constituțională poate controla Legea fundamentală sau orice modificare a acesteia numai prin raportare la cerințele procedurale stipulate în Legea fundamentală în vederea elaborării și promulgării acesteia. O astfel de verificare poate fi inițiată de:

- a. Președintele Republicii, cu privire la Legea fundamentală sau la modificarea adusă acesteia, dacă este adoptată dar nu a fost încă publicată;
- b. Guvern, o pătrime din membrii Adunării Naționale, Președintele Curia, Procurorul General sau Comisarul pentru Drepturile fundamentale, în termen de 30 de zile de la promulgare.

6. Curtea Constituțională decide cu privire la sesizarea prevăzută la alineatul 5 în mod prioritar și cel târziu în termen de 30 de zile de la sesizare. În cazul în care Curtea Constituțională constată că Legea Fundamentală sau orice modificare a acesteia nu respectă cerințele procedurale menționate la alineatul 5, Legea fundamentală sau modificarea adusă acesteia:

- a. este din nou supusă dezbaterii în fața Adunării Naționale în cazul prevăzut la alineatul 5, litera a;
- b. este anulată de către Curtea Constituțională în cazul prevăzut la alineatul 5, litera b.

7. Conform unei legi cardinale, Curtea Constituțională audiază emitentul reglementării juridice, inițiatorul legii sau reprezentatul acestuia sau obține avizul lor în cadrul procedurii sale dacă respectiva chestiune afectează o gamă largă de persoane. Această etapă a procedurii este publică.

8. Curtea Constituțională este un organ format din 15 membri, fiecare ales pe o perioadă de 12 ani, pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale. Adunarea Națională alege, pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale, un membru al Curții Constituționale care să îndeplinească funcția de Președinte până la expirarea mandatului său de judecător al Curții Constituționale. Membrii Curții Constituționale nu pot fi membri ai partidelor politice și nu se pot implica în activități politice.

9. Norme detaliate cu privire la competențele, organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt reglementate printr-o lege cardinală.

Instanțe judecătorești

Art. 25

1. Instanțele judecătorești administrează justiția. Organul judiciar suprem este Curia.

2. Instanțele judecătorești iau decizii cu privire la:

- a. aspecte penale, dispute civile și alte chestiuni specificate printr-o lege;
- b. legalitatea hotărârilor administrative;
- c. conflictul dintre decretele administrației locale și orice alte reglementări juridice, precum și cu privire la anularea lor;
- d. stabilirea nerespectării de către administrația locală a obligației, stabilite de o lege, de a edicta reguli juridice.

3. Pe lângă cele prevăzute la alineatul 2, Curia asigură uniformitatea aplicării dreptului de către instanțele judecătorești și ia decizii în consecință, care sunt obligatorii pentru instanțe.

4. Organizarea sistemului judiciar va avea niveluri multiple. Se pot înființa instanțe speciale pentru anumite tipuri de cauze.

5. Principalele atribuții ale administrației instanțelor judecătorești sunt îndeplinite de către Președintele Oficiului Național Judecătoresc. Consiliul Național de Justiție supervizează administrația de stat a instanțelor judecătorești. Consiliul Național de Justiție și alte organe ale autonomiei judecătorești participă la administrarea instanțelor judecătorești.

6. Președintele Oficiului Național Judecătoresc este ales dintre judecători de către Adunarea Națională pentru o perioadă de nouă ani, la propunerea Președintelui Republicii. Președintele Oficiului Național pentru Sistemul Judiciar este ales pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale.

Președintele Curia este membru al Consiliului Național de Justiție, iar ceilalți membri ai acestuia sunt aleși de judecători, așa cum se stabilește printr-o lege cardinală.

7. Legea poate stabili că în anumite litigii alte organe pot de asemenea interveni.

8. Norme detaliate cu privire la organizarea și administrarea instanțelor, precum și cu privire la statutul juridic și la remunerația judecătorilor sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. 26

1. Judecătorii sunt independenți și se supun numai legilor; aceștia nu pot primi instrucțiuni cu privire la activitatea lor profesională. Judecătorii pot fi demisi din funcție din motivele și pe baza procedurii specificate printr-o lege cardinală. Judecătorii nu pot fi membri ai partidelor politice și nu se pot implica în activități politice.

2. Judecătorii de profesie sunt numiți de către Președintele Republicii, așa cum se prevede printr-o lege cardinală. Numai persoanele care au împlinit vârsta de 30 de ani pot fi numite în funcția de judecător. Cu excepția Președintelui Curia și a Președintelui Oficiului Național Judecătoresc, judecătorii pot rămâne în funcție doar până la împlinirea vârstei generale de pensionare.

3. Președintele Curia este ales dintre judecători de către Adunarea Națională pentru o perioadă de nouă ani, la propunerea Președintelui Republicii. Președintele Curia este ales pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale.

Art. 27

1. Cu excepția cazului în care legea dispune altfel, instanțele judecătorești se pronunță în camera de consiliu.

2. Judecătorii neprofesioniști pot de asemenea participa la administrarea justiției în cazurile și modurile specificate prin lege.

3. Numai judecătorii de profesie pot acționa ca judecător unic sau ca președinte al unei Camere. În cazurile specificate prin lege, secretarii instanței pot prelua prerogativele judecătorului unic; în cursul unei astfel de activități a secretarului instanței, sunt aplicabile prevederile articolului 26, alineatul 1.

Art. 28

În aplicarea legii instanțele judecătorești interpretează textul reglementărilor juridice în primul rând conform scopului acestora și Legii fundamentale. În interpretarea Legii fundamentale sau a reglementărilor juridice se pleacă de la premisa că acestea servesc unor scopuri morale și economice care sunt conforme cu simțul realității și interesul public.

Organele de urmărire penală

Art. 29

1. Procurorul General și organele de urmărire penală sunt independente și contribuie la administrarea justiției prin susținerea acuzării. Organele procuraturii urmăresc în justiție infracțiunile, iau măsuri de combatere a oricărui act ilegal sau neconform cu legea și promovează prevenirea actelor ilegale.

2. Procurorul General și organele de urmărire penală:

- a. exercită drepturile legate de urmărirea penală, așa cum se prevede prin lege;
- b. reprezintă organele de urmărire penală în cadrul procedurii în instanță;
- c. controlează legalitatea aplicării legii penale;
- d. în calitate de gardieni ai interesului public, exercită și alte atribuții și competențe stabilite prin Legea fundamentală sau prin lege.

3. Organizarea urmăririi penale este condusă și dirijată de Procurorul General, care numește procurorii. Cu excepția Procurorului General, procurorii pot rămâne în funcție până la împlinirea vârstei generale de pensionare.

4. Procurorul General este ales de Adunarea Națională din rândul procurorilor, pe o perioadă de nouă ani, la propunerea Președintelui Republicii. Procurorul General este ales pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale.

5. Procurorul General raportează anual către Adunarea Națională cu privire la activitățile sale.

6. Procurorii nu pot fi membri ai partidelor politice și nu se pot implica în activități politice.

7. Norme detaliate cu privire la organizarea și funcționarea organelor de urmărire penală și la statutul juridic și remunerația Procurorului General și a procurorilor sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Comisarul pentru Drepturile Fundamentale

Art. 30

1. Comisarul pentru Drepturile Fundamentale desfășoară activități de protejare a drepturilor fundamentale, procedurile în cauză putând fi inițiate de oricine.

2. Comisarul pentru Drepturile Fundamentale investighează orice încălcare legată de drepturile fundamentale de care ia cunoștință sau dispune investigarea unor astfel de încălcări și inițiază măsuri generale sau specifice în vederea reparării acestora.

3. Comisarul pentru Drepturile Fundamentale și adjuncții acestuia sunt aleși pe o perioadă de șase ani pe baza voturilor a două treimi din membrii

Adunării Naționale. Adjuncții protejează interesele generațiilor viitoare și drepturile naționalităților care trăiesc pe teritoriul Ungariei. Comisarul pentru Drepturile Fundamentale și adjuncții săi nu pot fi membri ai niciunui partid politic și nu se pot angaja în nicio activitate politică.

4. Comisarul pentru Drepturile Fundamentale prezintă Adunării Naționale un raport anual cu privire la activitățile sale.

5. Norme detaliate privind Comisarul pentru Drepturile Fundamentale și adjuncții acestuia sunt stabilite prin lege.

Administrațiile locale

Art. 31

1. În Ungaria, sunt stabilite administrații locale în vederea administrării afacerilor publice de interes local și exercitării puterii publice la nivel local.

2. Pot fi organizate referendumuri locale cu privire la orice aspect din cadrul atribuțiilor și competențelor administrațiilor locale, așa cum se prevede prin lege.

3. Regulile referitoare la administrațiile locale sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. 32

1. În gestionarea afacerilor publice locale și în cadrul stabilit prin lege, administrațiile locale:

- a. adoptă decrete;
- b. iau decizii;
- c. își administrează în mod autonom treburile;
- d. își stabilesc normele de organizare și funcționare;
- e. exercită drepturile de proprietate cu privire la proprietățile administrației locale;
- f. își stabilesc bugetele și își gestionează în mod autonom treburile în baza acestora;
- g. se pot implica în activități antreprenoriale cu bunurile și veniturile disponibile în acest scop, fără a pune în pericol îndeplinirea atribuțiilor lor obligatorii;
- h. decid cu privire la tipurile de taxe locale și valoarea acestora;
- i. pot crea simboluri ale administrației locale și pot stabili decorații locale și titluri onorifice;
- j. pot solicita informații de la organul investit cu îndatoririle și competențele relevante, pot iniția decizii și își pot exprima opinia;
- k. se pot asocia liber cu alte administrații locale, pot stabili asociații în vederea reprezentării intereselor lor, pot coopera cu administrațiile

locale din alte țări, în limitele atribuțiilor și competențelor proprii și pot deveni membre ale diferitelor organizații internaționale ale administrațiilor locale;

1. exercită și alte atribuții și prerogative stabilite prin lege.

2. Acționând în limitele lor de competență, administrațiile locale adoptă decrete locale în vederea reglementării relațiilor sociale locale care nu sunt reglementate prin lege sau în baza autorității conferite prin lege.

3. Niciun decret al administrației locale nu poate contraveni unei alte reglementări juridice.

4. Imediat după promulgare, administrațiile locale trimit decretele emise la oficiile administrațiilor județene sau la oficiul administrației capitalei. În cazul în care oficiul administrațiilor județene sau oficiul administrației capitalei constată că respectivul decret sau oricare din prevederile sale este în conflict cu o reglementare juridică, acesta poate iniția revizuirea judiciară a decretului administrației locale.

5. Oficiul administrației județene sau cel al administrației capitalei poate apela la instanță în vederea stabilirii nerespectării de către administrația locală a obligației acesteia stipulate printr-o lege de adoptare a decretelor sau de luare a deciziilor. În cazul în care administrația locală nu își îndeplinește obligația de a adopta decrete sau de a lua decizii până la data prevăzută prin hotărârea instanței care stabilește existența unui astfel de caz de nerespectare, instanța dispune, la inițiativa oficiului administrației județene sau al administrației capitalei, ca șeful biroului administrației județene sau al administrației capitalei să adopte, în numele administrației locale, decretul sau decizia administrației locale necesare pentru remedierea nerespectării.

6. Proprietatea administrațiilor locale este proprietate publică ce servește la îndeplinirea sarcinilor acestora.

Art. 33

1. Atribuțiile și competențele administrației locale sunt exercitate de către organul reprezentativ al acesteia.

2. Organele reprezentative locale sunt conduse de primari. Președintele unui organ reprezentativ județean este ales din rândul membrilor săi pe durata mandatului său.

3. Un organ reprezentativ poate alege comisii și poate constitui birouri, așa cum se prevede printr-o lege cardinală.

Art. 34

1. Administrațiile locale și organele de stat cooperează în vederea realizării obiectivelor comunității. Legea stabilește atribuțiile și prerogativele obligatorii ale administrației locale. Administrațiile locale sunt îndreptățite la sprijin bugetar și/sau la alt sprijin financiar direct proporțional cu atribuțiile și competențele obligatorii pe care trebuie să le îndeplinească.

2. Legea poate prevedea ca sarcinile obligatorii ale administrației locale să fie executate prin intermediul asociațiilor.

3. O lege sau un decret guvernamental în baza autorizării acordate prin lege poate, în mod excepțional, specifica atribuții și competențe ale administrației de stat pentru primari, președinții organismelor reprezentative județene și pentru șefii sau cadrele de conducere ale biroului organismelor reprezentative.

4. Guvernul asigură supravegherea legalității administrațiilor locale prin intermediul oficiilor administrațiilor județene și al administrației capitalei.

5. Pentru a menține un buget echilibrat, legea poate prevedea existența anumitor condiții și/sau a consimțământului Guvernului pentru orice contractare de împrumuturi sau orice asumare de angajamente de către administrația locală, în măsura stabilită prin lege.

Art. 35

1. Reprezentanții administrației locale și primarii sunt aleși pe bază de vot universal și egal, direct și secret, în cadrul unor alegeri care garantează libera exprimare a voinței alegătorilor, în modul definit printr-o lege cardinală.

2. Alegerile generale ale reprezentanților administrației locale și ale primarilor sunt organizate în luna octombrie a celui de-al cincilea an de la alegerile generale anterioare pentru reprezentanți ai administrațiilor locale și pentru primari.

3. Mandatul organismelor reprezentative locale se încheie la data alegerilor generale pentru reprezentanți ai administrației locale și pentru primari. În cazul în care alegerile nu se pot organiza ca urmare a absenței candidaților, mandatul organismului reprezentativ local este prelungit până la data alegerilor interimare. Mandatul primarilor se încheie la alegerea noilor primari.

4. Organismele reprezentative se pot autodizolva, așa cum se prevede printr-o lege cardinală.

5. În urma moțiunii Guvernului, depuse după solicitarea avizului Curții Constituționale, Adunarea Națională dizolvă organismele reprezentative a căror funcționare se află în conflict cu Legea fundamentală.

6. În cazul autodizolvării unui organism reprezentativ sau a dizolvării acestuia, se încheie și mandatul primarului.

Finanțe publice

Art. 36

1. Adunarea Națională adoptă o lege privind bugetul de stat și punerea în aplicare a acestuia în fiecare an. Până la termenul limită stabilit prin lege, Guvernul depune propunerea legislativă cu privire la bugetul de stat și la aplicarea acestuia în fața Adunării Naționale.

2. Propunerea legislativă cu privire la bugetul de stat și la aplicarea acestuia cuprinde cheltuielile și veniturile statului în cadrul aceleiași structuri, într-un mod transparent și cu detalii în limite rezonabile.

3. Prin adoptarea Legii privind bugetul de stat, Adunarea Națională autorizează Guvernul să încaseze venituri și să efectueze cheltuielile stabilite prin aceasta.

4. Adunarea Națională nu poate adopta o lege cu privire la bugetul de stat în baza căreia datoriile publice să depășească jumătate din produsul intern brut.

5. Atâta timp cât datoriile publice depășesc jumătate din produsul intern brut, Adunarea Națională poate adopta numai o Lege privind bugetul de stat care permite reducerea datoriilor publice direct proporțional cu produsul intern brut.

6. Orice derogare de la prevederile alineatelor 4 și 5 este posibilă numai în cadrul unei ordini juridice speciale, în măsura necesară pentru reducerea consecințelor circumstanțelor care au dus la inițierea ordinii juridice speciale sau în cazul unei recesiuni economice semnificative și de durată la nivel național, în măsura necesară pentru restabilirea echilibrului economiei naționale.

7. În cazul în care Adunarea Națională nu adoptă Legea privind bugetul de stat până la începutul anului calendaristic, Guvernul este autorizat să încaseze veniturile stabilite prin reglementările juridice aplicabile și să efectueze cheltuielile în mod direct proporțional, în cadrul alocărilor stabilite prin Legea privind bugetul central pentru anul anterior.

Art. 37

1. Guvernul este obligat să pună în aplicare bugetul de stat într-un mod transparent, adecvat și legal, prin gestionarea eficientă a fondurilor publice.

2. Cu excepția situațiilor menționate la art. 36, alineatul 6, pe durata punerii în aplicare a bugetului de stat nu poate fi contractat niciun împrumut și nu poate fi asumată nicio obligație financiară prin care datoria publică ajunge să depășească jumătate din produsul intern brut.

3. Cu excepția situațiilor menționate la art. 36, alineatul 6, pe durata punerii în aplicare a bugetului de stat, atât timp cât datoria publică depășește jumătate din produsul intern brut, nu poate fi contractat niciun împrumut sau asumată nicio obligație financiară care să implice creșterea procentului pe care datoria publică îl reprezintă prin raportare la produsul intern brut, în comparație cu anul anterior.

4. Atâta timp cât datoria publică depășește jumătate din Produsul Intern Brut, Curtea Constituțională poate, în limitele competenței sale menționate la art. 24, alineatul 2, literele b – e, să verifice legile privind bugetul de stat și aplicarea acestuia, taxele, impozitele și contribuțiile centrale, taxele vamale și condițiile centrale referitoare la taxele locale, în vederea asigurării conformității cu Legea fundamentală, exclusiv în raport cu dreptul la viață și la demnitatea umană,

cu protecția datelor personale, cu libertatea de gândire, conștiință și religie sau cu drepturile legate de cetățenia maghiară și poate anula astfel de legi numai în cazul încălcării drepturilor respective. Curtea Constituțională are dreptul nelimitat de a anula și legile al căror obiect îl constituie aspectele sus-menționate dacă cerințele procedurale stabilite prin Legea fundamentală pentru elaborarea și promulgarea acestor legi nu au fost îndeplinite.

5. În cazul prevederilor legilor care au intrat în vigoare într-o perioadă în care datoria publică depășea jumătate din produsul intern brut se aplică prevederile alineatului 4 pentru perioada respectivă, chiar dacă datoria publică nu mai depășește jumătate din produsul intern brut.

6. Metoda de calculare a datoriei publice și a produsului intern brut, precum și normele legate de implementarea prevederilor art. 36 și a alineatelor 1 – 3 sunt stabilite prin lege.

Art. 38

1. Proprietățile statului și ale administrațiilor locale sunt active naționale. Gestionarea și protecția activelor naționale urmărește satisfacerea interesului public, satisfacerea nevoilor comune și protejarea resurselor naturale, având în vedere nevoile generațiilor viitoare. Cerințele legate de păstrarea și protejarea activelor naționale și de gestionarea responsabilă a acestora sunt definite printr-o lege cardinală.

2. Sfera de cuprindere a proprietăților și a activităților economice exclusive ale statului, precum și limitările și condițiile care se impun cu privire la înstrăinarea activelor naționale de importanță deosebită pentru economia națională sunt stabilite printr-o lege cardinală, în baza obiectivelor menționate la alineatul 1.

3. Activele naționale pot fi transferate numai în scopurile specificate prin lege, cu excepțiile specificate prin legea respectivă, cu luarea în considerare a cerinței privind proporționalitatea valorilor.

4. Contractele privind transferul sau utilizarea activelor naționale pot fi încheiate numai cu organizațiile care au o structură de proprietate, o organizare și o activitate transparente, ce vizează gestionarea activelor naționale transferate sau cesionate în vederea utilizării.

5. Structurile organizatorice comerciale deținute de stat sau de administrațiile locale își gestionează afacerile în modul stabilit prin lege, în mod autonom și responsabil, potrivit cerințelor de legalitate, eficacitate și eficiență.

Art. 39

1. Se pot acorda sprijin sau plăți contractuale de la bugetul de stat numai organizațiilor care au o structură de proprietate, o organizare și o activitate transparente, ce vizează folosirea sprijinului respectiv.

2. Toate organizațiile care se ocupă de gestionarea fondurilor publice sunt răspunzătoare în mod public pentru modul de gestionare a acestora. Fondurile publice și activele naționale sunt gestionate conform principiilor de transparență

și de onestitate a vieții publice. Informațiile referitoare la fondurile publice și activele naționale sunt informații de interes public.

Art. 40

În vederea unor contribuții previzibile la nevoile comune și a asigurării surselor de venit pentru persoanele în vârstă, regulile de bază privind împărțirea sarcinilor publice și sistemul de pensii sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. 41

1. Banca Națională a Ungariei este banca centrală a Ungariei. Banca Națională a Ungariei este responsabilă de politica monetară prevăzută printr-o lege cardinală.

2. Banca Națională a Ungariei se ocupă de supervizarea sistemului financiar intermediar.

3. Guvernatorul și guvernatorii adjuncți ai Băncii Naționale a Ungariei sunt numiți pe o perioadă de șase ani de către Președintele Republicii.

4. Guvernatorul Băncii Naționale a Ungariei prezintă Adunării Naționale un raport anual cu privire la activitatea Băncii Naționale a Ungariei.

5. Acționând în baza autorizării conferite printr-o lege și în cadrul limitelor de competență stabilite printr-o lege cardinală, Guvernatorul Băncii Naționale a Ungariei emite decrete; niciun astfel de decret nu poate intra în conflict cu legea. Guvernatorul Băncii Naționale a Ungariei poate fi substituit, în scopul emiterii de decrete, de către Guvernatorul adjunct desemnat de acesta printr-un decret.

6. Norme detaliate cu privire la organizarea și funcționarea Băncii Naționale a Ungariei sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. 42

Abrogat.

Art. 43

1. Biroul Național de Audit este organul Adunării Naționale responsabil de auditul financiar și economic. Acționând în limitele atribuțiilor sale stabilite prin lege, Biroul Național de Audit auditează aplicarea bugetului de stat, gestionarea finanțelor publice, utilizarea fondurilor finanțelor publice și gestionarea activelor naționale. Biroul Național de Audit își desfășoară activitățile de audit potrivit criteriilor de legalitate, eficacitate și eficiență.

2. Președintele Biroului Național de Audit este ales pe o perioadă de 12 ani, în baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale.

3. Președintele Biroului Național de Audit prezintă Adunării Naționale un raport anual cu privire la activitatea Biroului de Audit al Statului.

4. Norme detaliate cu privire la organizarea și funcționarea Biroului Național de Audit sunt stabilite printr-o lege cardinală.

Art. 44

1. În calitate de organ care sprijină activitatea legislativă a Adunării Naționale, Consiliul pentru buget examinează fezabilitatea bugetului de stat.

2. Consiliul pentru Buget ia parte la pregătirea Legii privind bugetul de stat, așa cum se prevede prin lege.

3. În vederea îndeplinirii cerințelor stipulate la art. 36, alineatele 4 – 5, pentru adoptarea Legii privind bugetul de stat este nevoie de aprobarea prealabilă a Consiliului pentru Buget.

4. Printre membrii Consiliului pentru Buget se numără Președintele Consiliului pentru Buget, Guvernatorul Băncii Naționale a Ungariei și Președintele Biroului Național de Audit. Președintele Consiliului pentru Buget este numit pe o perioadă de șase ani de către Președintele Republicii.

5. Norme detaliate cu privire la funcționarea Consiliului pentru buget sunt stabilite printr-o lege cardinală.

*Forțele de Apărare Maghiare***Art. 45**

1. Forțele de apărare ale Ungariei sunt Forțele de Apărare Maghiare. Principalele atribuții ale Forțelor de Apărare Maghiare includ apărarea militară a independenței, integrității teritoriale și a granițelor de stat ale Ungariei, participarea la misiuni comune de menținere a păcii și apărare colectivă rezultate pe baza tratatelor internaționale, precum și desfășurarea de activități umanitare, potrivit normelor dreptului internațional.

2. Cu excepția cazului în care se specifică contrariul printr-un tratat internațional și potrivit cadrului stabilit prin Legea fundamentală și printr-o lege cardinală, Adunarea Națională, Președintele Republicii, Consiliul Național de Apărare, Guvernul sau ministrul investit cu atribuțiile și prerogativele relevante are dreptul de a îndruma Forțele de Apărare Maghiare.

Forțele de Apărare Maghiare funcționează sub îndrumarea Guvernului.

3. Forțele de Apărare Maghiare iau parte la prevenirea dezastrelor și la combaterea și eliminarea consecințelor acestora.

4. Membrii profesioniști ai Forțelor de Apărare Maghiare nu pot fi membri ai partidelor politice și nu se pot implica în activități politice.

5. Norme detaliate cu privire la organizarea, sarcinile, conducerea, controlul și funcționarea Forțelor de Apărare Maghiare sunt stipulate printr-o lege cardinală.

*Poliția și Serviciile Naționale de Securitate***Art. 46**

1. Printre atribuțiile de bază ale poliției se numără prevenirea și investigarea infracțiunilor, protejarea securității publice, a ordinii publice și a frontierelor statului.

2. Poliția se află în subordinea Guvernului.

3. Printre atribuțiile de bază ale serviciilor naționale de securitate se numără protejarea independenței și a ordinii de drept în Ungaria, precum și urmărirea intereselor sale de securitate națională.

4. Serviciile naționale de securitate se află în subordinea Guvernului.

5. Membrii profesioniști ai poliției și ai serviciilor naționale de securitate nu pot fi membri ai partidelor politice și nu se pot implica în activități politice.

6. Norme detaliate cu privire la organizarea și funcționarea poliției și a serviciilor naționale de securitate, norme de utilizare a mijloacelor și tehnicilor speciale, precum și norme privind activitățile ce țin de securitatea națională sunt stabilite printr-o lege cardinală.

*Decizii privind participarea la operațiuni militare***Art. 47**

1. Guvernul decide cu privire la orice mișcări de trupe ale Forțelor de Apărare Maghiare și ale forțelor armate străine ce implică traversarea frontierelor.

2. Cu excepția cazurilor specificate la alineatul 3, Adunarea Națională decide, pe baza voturilor a două treimi din membrii Adunării Naționale care sunt prezenți, cu privire la desfășurarea Forțelor de Apărare Maghiare în străinătate sau pe teritoriul Ungariei, la staționarea acestora în străinătate, precum și cu privire la desfășurarea forțelor armate străine pe teritoriul Ungariei, la părăsirea de către acestea a teritoriului Ungariei sau la staționarea lor în Ungaria.

3. Guvernul decide cu privire la desfășurarea Forțelor de Apărare Maghiare și a forțelor armate străine specificate la alineatul 2, în baza deciziei Uniunii Europene sau a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, precum și cu privire la orice alte mișcări de trupe.

4. Guvernul raportează imediat Adunării Naționale și îl informează simultan pe Președintele Republicii cu privire la toate deciziile luate în temeiul alineatului 3 sau cu privire la autorizarea participării Forțelor de Apărare Maghiare la orice activitate umanitară sau de menținere a păcii într-o zonă operativă străină.

ORDINI JURIDICE SPECIALE

Norme comune privind starea de criză națională și starea de urgență

Art. 48

1. Adunarea Națională:

- a. declară starea de criză națională și întrunește Consiliul Național de Apărare în cazul declarării stării de război sau a unui pericol iminent de atac armat din partea unei puteri străine (pericol de război);
- b. declară starea de urgență în cazul unor atacuri armate care au în vedere răsturnarea ordinii de drept sau dobândirea exclusivă a puterii ori, în cazul unor acte grave de violență care reprezintă o amenințare pe scară largă la adresa vieții și a proprietății și care implică arme sau obiecte care pot fi folosite ca arme.

2. Declararea stării de război, încheierea păcii sau declararea unei ordini juridice speciale în temeiul alineatului 1 necesită voturile a două treimi din membrii Adunării Naționale.

3. Președintele Republicii are dreptul să declare starea de război și starea de criză națională, să stabilească Consiliul Național de Apărare sau să declare stare de urgență, dacă Adunarea Națională este împiedicată să ia astfel de decizii.

4. Se consideră că Adunarea Națională este împiedicată să ia astfel de decizii dacă nu este în sesiune și convocarea sa nu este posibilă ca urmare a unor obstacole de netrecut cauzate de lipsa timpului sau de evenimente care conduc la declararea stării de război, a unei stări de criză națională sau a unei stări de urgență.

5. Președintele Adunării Naționale, Președintele Curții Constituționale și Prim-ministrul Ungariei stabilesc în unanimitate dacă Adunarea Națională se află în incapacitate de a acționa și dacă declararea stării de război, a stării de criză națională sau a stării de urgență este justificată.

6. Imediat ce nu se mai află în incapacitate de a acționa, Adunarea Națională analizează caracterul justificabil al declarării stării de război, a stării de criză națională sau a stării de urgență în prima sa ședință și decide cu privire la legalitatea măsurilor adoptate. O astfel de decizie necesită voturile a două treimi din membrii Adunării Naționale.

7. În timpul unei stări de criză națională sau a unei stări de urgență, Adunarea Națională nu se poate autodizolva și nu poate fi dizolvată. În timpul unei stări de criză națională sau a unei stări de urgență, nu se pot organiza sau convoca niciun fel de alegeri generale ale membrilor Adunării Naționale; în astfel de cazuri, o nouă Adunare Națională este aleasă în termen de 90 de zile de la încheierea stării de criză națională sau a stării de urgență. Dacă alegerile generale ale membrilor

Adunării Naționale au avut loc deja, dar noua Adunare Națională nu a fost formată încă, Președintele Republicii convoacă ședința de constituire în termen de 30 de zile de la încetarea stării de criză națională sau a stării de urgență.

8. Adunarea Națională care s-a autodizolvat sau care a fost dizolvată poate fi de asemenea convocată de către Consiliul Național de Apărare în cazul unei stări de criză națională, și de către Președintele Republicii, în cazul unei stări de urgență.

Starea de criză națională

Art. 49

1. Președintele Consiliului Național de Apărare este Președintele Republicii, iar membrii săi sunt Președintele Adunării Naționale, șefii grupurilor parlamentare, Prim-ministrul, miniștrii și Șeful Personalului de Apărare Națională, cu drept consultativ.

2. Consiliul Național de Apărare exercită:

- a. prerogativele care îi sunt delegate de Adunarea Națională;
- b. prerogativele Președintelui Republicii;
- c. prerogativele Guvernului.

3. Consiliul Național de Apărare ia decizii cu privire la:

- a. orice desfășurare în țară sau în străinătate a Forțelor de Apărare Maghiare, participarea acestora la orice activitate de menținere a păcii, implicarea în activități umanitare în orice zonă operativă străină și staționarea acestora în străinătate;
- b. desfășurarea de forțe armate străine pe teritoriul Ungariei sau care părăsesc Ungaria și staționarea acestora pe teritoriul Ungariei;
- c. introducerea de măsuri extraordinare, așa cum sunt stabilite printr-o lege cardinală.

4. Consiliul Național de Apărare poate adopta decrete pe baza cărora poate, așa cum se prevede printr-o lege cardinală, să suspende aplicarea anumitor legi, să deroge de la prevederile legilor și să ia alte măsuri extraordinare.

5. Astfel de decrete ale Consiliului Național de Apărare încetează să mai producă efecte la încetarea stării de criză națională, cu excepția cazului în care acestea sunt extinse de Adunarea Națională.

Starea de urgență

Art. 50

1. Forțele de Apărare Maghiare pot fi implicate într-o stare de urgență dacă folosirea poliției și a serviciilor naționale de securitate este insuficientă.

2. În cazul unei stări de urgență, dacă Adunarea Națională se află în incapacitate de a acționa, Președintele Republicii decide cu privire la implicarea Forțelor de Apărare Maghiare potrivit prevederilor alineatului 1.

3. În timpul unei stări de urgență, măsurile extraordinare stabilite printr-o lege cardinală sunt introduse de către Președintele Republicii în cadrul unor decrete. Prin decretele emise, Președintele Republicii poate, așa cum se prevede printr-o lege cardinală, să suspende aplicarea anumitor legi, să deroge de la prevederile acestora și să ia alte măsuri extraordinare.

4. Președintele Republicii notifică imediat Președintele Adunării Naționale cu privire la măsurile extraordinare introduse. În timpul unei stări de urgență, Adunarea Națională sau, dacă aceasta se află în incapacitate de a acționa, comitetul Adunării Naționale care se ocupă de problemele de apărare națională rămâne în sesiune continuă. Adunarea Națională sau, dacă aceasta se află în incapacitate de a acționa, comitetul Adunării Naționale care se ocupă de problemele de apărare națională poate suspenda aplicarea măsurilor extraordinare introduse de Președintele Republicii.

5. Măsurile extraordinare introduse prin decret rămân în vigoare timp de 30 de zile, cu excepția cazului în care Adunarea Națională sau, dacă aceasta se află în incapacitate de a acționa, comitetul Adunării Naționale care se ocupă de problemele de apărare națională, extinde perioada de aplicare a acestora.

6. La încheierea stării de urgență, aceste decrete ale Președintelui Republicii încetează să mai producă efecte.

Starea de apărare preventivă

Art. 51

1. În cazul de pericol de atac armat străin sau în vederea îndeplinirii unei obligații apărute ca urmare a unei alianțe, Adunarea Națională declară starea de apărare preventivă pentru o perioadă determinată de timp și autorizează în același timp Guvernul să adopte măsuri extraordinare, așa cum sunt acestea stabilite printr-o lege cardinală. Durata stării de apărare preventivă poate fi extinsă.

2. Pentru declararea sau extinderea ordinii juridice speciale menționate la alineatul 1 este nevoie de voturile a două treimi din membrii Adunării Naționale care sunt prezenți.

3. După declararea stării de apărare preventivă, Guvernul poate introduce pe bază de decrete măsuri derogatorii de la legile ce reglementează funcționarea administrației publice, a Forțelor de Apărare Maghiare și a organelor de aplicare a legii, informându-l în permanență în acest sens pe Președintele Republicii, precum și comisiile permanente ale Adunării Naționale investite cu atribuțiile și competențele relevante. Măsurile introduse rămân în vigoare până la decizia Adunării Naționale cu privire la declararea stării de apărare preventivă, dar nu mai mult de 60 de zile.

4. În timpul stării de apărare preventivă, Guvernul poate adopta decrete prin care poate, așa cum se prevede printr-o lege cardinală, să suspende aplicarea anumitor legi, să deroge de la anumite prevederi ale unor legi și să adopte alte măsuri extraordinare.

5. La încheierea stării de apărare preventivă, astfel de decrete ale Guvernului încetează să mai producă efecte.

Atacuri neprevăzute

Art. 52

1. În cazul invadării neprevăzute a teritoriului Ungariei de către grupări armate externe, Guvernul este obligat să ia măsuri imediate, folosind forțe pregătite și direct proporționale cu un astfel de atac, în vederea respingerii acestuia, a apărării teritoriului Ungariei cu ajutorul forțelor aeriene și a forțelor de apărare aeriană pentru situații de urgență interne sau aliatare și a protejării ordinii de drept, a vieții și proprietății, a ordinii și siguranței publice, potrivit unui plan de apărare armată aprobat de Președintele Republicii, după necesități, până la luarea unei decizii cu privire la declararea stării de urgență sau a stării de criză națională.

2. Guvernul notifică imediat Adunarea Națională și Președintele Republicii cu privire la măsurile luate, potrivit dispozițiilor alineatului 1.

3. În cazul unui atac neprevăzut, Guvernul poate introduce măsurile extraordinare stabilite printr-o lege cardinală și poate adopta decrete prin care poate, așa cum se prevede printr-o lege cardinală, să suspende aplicarea anumitor legi, să deroge de la anumite prevederi ale unor legi și să adopte alte măsuri extraordinare.

4. La încheierea atacului neprevăzut, astfel de decrete ale Guvernului încetează să mai producă efecte.

Starea de pericol

Art. 53

1. Guvernul declară stare de pericol și poate introduce măsuri extraordinare stabilite printr-o lege cardinală în cazul unei dezastru natural sau accident industrial care reprezintă un pericol la adresa vieții sau a proprietății ori în vederea diminuării consecințelor acestuia.

2. În timpul unui pericol, Guvernul poate adopta decrete prin care poate, așa cum se prevede printr-o lege cardinală, să suspende aplicarea anumitor legi, să deroge de la anumite prevederi ale unor legi și să adopte alte măsuri extraordinare.

3. Decretele Guvernului menționate la alineatul 2 rămân în vigoare timp de 15 zile, cu excepția cazului în care Guvernul extinde aceste decrete, în baza autorizării emise de Adunarea Națională.

4. La încheierea stării de pericol, astfel de decrete ale Guvernului încetează să mai producă efecte.

Reguli comune pentru ordinile juridice speciale

Art. 54

1. În cazul unei ordini juridice speciale, exercitarea drepturilor fundamentale poate fi suspendată sau îngrădită dincolo de prevederile art. I, alineatul 3, cu excepția drepturilor fundamentale stipulate la articolele II și III și la art. XXVIII, alineatele 2 – 6.

2. În cazul unei ordini juridice speciale, aplicarea Legii fundamentale nu poate fi suspendată, iar funcționarea Curții Constituționale nu poate fi îngrădită.

3. O ordine juridică specială este declarată încheiată de către organul îndreptățit să o introducă dacă condițiile aplicabile pentru declararea acesteia nu mai există.

4. Norme detaliate aplicabile în cazul unei ordini juridice speciale sunt stabilite printr-o lege cardinală.

DISPOZIȚII DIVERSE ȘI FINALE

1. Legea fundamentală a Ungariei intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012.

2. Adunarea Națională adoptă această Lege fundamentală potrivit secțiunilor 19, alineatul 3, litera a și 24, alineatul 3 din Legea XX din 1949.

3. Dispozițiile tranzitorii legate de intrarea în vigoare a Legii Fundamentale sunt prevăzute la punctele 8 – 26.

4. Guvernul este obligat să trimită Adunării Naționale toate propunerile legislative necesare pentru implementarea Legii fundamentale.

5. Deciziile Curții Constituționale luate anterior intrării în vigoare a Legii Fundamentale sunt abrogate. Această prevedere nu aduce nicio atingere efectelor juridice produse de deciziile în cauză.

6. 25 aprilie este Ziua Legii fundamentale în care se aniversează promulgarea acesteia.

7. Primele alegeri generale ale reprezentanților administrației locale și ale primarilor după intrarea în vigoare a Legii fundamentale vor avea loc în octombrie 2014.

8. Intrarea în vigoare a Legii fundamentale nu afectează forța juridică a reglementărilor adoptate, actele normative care guvernează organizațiile publice și alte instrumente juridice ale controlului de stat care au fost emise, deciziile specifice luate și angajamentele juridice internaționale asumate înainte de intrarea sa în vigoare.

9. Succesorul legal al organului care exercită funcții și competențe relevante potrivit dispozițiilor Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria este organul care exercită îndatoririle și competențele relevante conform Legii fundamentale.

10. După intrarea în vigoare a Legii fundamentale, denumirea referitoare la Republica Ungaria poate rămâne în uz ca o referință la Ungaria, potrivit reglementărilor juridice în vigoare la data de 31 decembrie 2011, până când tranziția către utilizarea numelui din Legea fundamentală se poate face potrivit principiilor managementului responsabil.

11. Cu excepția stabilită la punctele 12 – 18, intrarea în vigoare a Legii fundamentale nu afectează mandatul Adunării Naționale, Guvernul și organismele reprezentative locale, și nici persoanele numite sau alese înainte de intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

12. Următoarele prevederi ale Legii fundamentale se aplică de asemenea mandatului următorilor:

- a. articolele 3 și 4 pentru mandatul Adunării Naționale și pentru membrii Adunării Naționale în exercițiu;
- b. articolele 12 și 13 pentru mandatul Guvernului în exercițiu și pentru membrii acestuia;
- c. articolele 20 și 21 pentru mandatul Guvernului în exercițiu și pentru membrii acestuia;
- d. art. 27, alineatul 3, pentru mandatul secretarilor instanțelor judecătorești în exercițiu;
- e. art. 33, alineatul 2, pentru mandatul președinților adunărilor județene; și
- f. art. 35, alineatele 3 – 6, pentru mandatul organismelor reprezentative locale și pentru primarii în exercițiu.

13. Calculul perioadei menționate la art. 4, alineatul 3, litera f, din Legea fundamentală începe de la intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

14. 1. Succesorul legal al Curții Supreme, Consiliul Național de Justiție și Președintele acestuia constituie Curia în ceea ce privește administrarea justiției și, cu excepția stipulată printr-o lege cardinală, Președintele Oficiului Național pentru Sistemul Judiciar în ce privește administrarea instanțelor judecătorești.

2. Mandatul Președintelui Curții Supreme și al Președintelui și membrilor Consiliului Național de Justiție se încheie la intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

15. 1. Cu excepția stipulată la alineatul 2, cerința privind limita minimă de vârstă prevăzută la art. 26, alineatul 2, din Legea fundamentală se aplică judecătorilor numiți pe baza candidaturilor anunțate după intrarea în vigoare a Legii Fundamentale.

2. În cazul numirilor pentru care, așa cum se stipulează într-o lege, nu este nevoie de depunerea de candidaturi, cerința privind limita minimă de vârstă se aplică judecătorilor numiți după intrarea în vigoare a Legii Fundamentale.

16. De la intrarea în vigoare a Legii Fundamentale, denumirea funcției Comisarului Parlamentar pentru Drepturile Cetățenilor este de Comisar pentru Drepturile Fundamentale. Succesorul legal al Comisarului Parlamentar pentru Drepturile Cetățenilor, Comisarul Parlamentar pentru Drepturile Naționale și ale Minorităților Etnice și Comisarul Parlamentar pentru Generațiile Viitoare este Comisarul pentru Drepturile Fundamentale. De la intrarea în vigoare a Legii fundamentale, Comisarul Parlamentar pentru Drepturile Naționale și ale Minorităților Etnice în exercițiu devine adjunctul Comisarului pentru Drepturile Fundamentale responsabil pentru protecția drepturilor naționalităților care locuiesc pe teritoriul Ungariei; de la intrarea în vigoare a Legii fundamentale, Comisarul Parlamentar pentru Generațiile Viitoare în exercițiu devine adjunctul Comisarului pentru Drepturile Fundamentale responsabil de protecția intereselor generațiilor viitoare; mandatele acestora încetează la încheierea mandatului Comisarului pentru Drepturile Fundamentale.

17. Mandatul Comisarului pentru Protecția Datelor încetează la intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

18. În scopul Legii Fundamentale și de la intrarea în vigoare a acesteia, denumirea funcției Președintelui Adunării Județene este de Președinte al Organismului Reprezentativ Județean. Organismul Reprezentativ Județean este, potrivit Legii fundamentale, succesorul legal al Adunării Județene.

19. 1. Cu excepțiile stipulate la alineatele 2 – 5, prevederile Legii fundamentale se aplică de asemenea cazurilor curente.

2. Art. 6 din Legea fundamentală se aplică începând cu prima ședință a Adunării Naționale care urmează să se țină după intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

3. Procedurile instituite în urma cererilor depuse la Curtea Constituțională înainte de intrarea în vigoare a Legii fundamentale de către solicitanți care nu mai au dreptul de a depune cereri potrivit Legii fundamentale se încheie și dacă, de la intrarea în vigoare a Legii fundamentale, procedurile țin de competența unui alt organ, cererile respective sunt transferate. Potrivit condițiilor stipulate printr-o lege cardinală, solicitanții pot depune în mod repetat o cerere.

4. Art. 38, alineatul 4, și art. 39, alineatul 1, din Legea fundamentală se aplică contractelor și drepturilor de subvenție existente la data de

1 ianuarie 2012 și procedurilor în curs de desfășurare care vizează încheierea de contracte sau acordarea de subvenții dacă acestea sunt prevăzute printr-o lege și în modul prevăzut prin legea în cauză.

5. Cea de-a treia propoziție a secțiunii 70/E, alineatul 3, din Legea XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria, în vigoare la data de 31 decembrie 2011, se aplică până la data de 31 decembrie 2012 beneficiilor care se încadrează la beneficii de pensionare în baza normelor în vigoare la data de 31 decembrie 2011 cu privire la orice schimbare referitoare la condițiile, natura sau valoarea acestora, la transformarea lor în alte beneficii sau la încetarea acestora.

20. Secțiunile 26, alineatul 6, 28/D, 28/E și 31, alineatele 2 și 3 din Legea XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria în vigoare la data de 31 decembrie 2011 se aplică cazurilor în desfășurare la intrarea în vigoare a Legii Fundamentale și de asemenea după intrarea în vigoare a acesteia.

21. Participarea naționalităților care locuiesc pe teritoriul Ungariei la lucrările Adunării Naționale menționate la articolul 2, alineatul 2, din Legea fundamentală este asigurată pentru prima dată în cadrul lucrărilor Adunării Naționale constituite după prima alegere generală a membrilor acesteia, după intrarea în vigoare a Legii fundamentale.

22. Intrarea în vigoare a Legii fundamentale nu afectează nicio decizie a Adunării Naționale sau a Guvernului, luată înaintea unei astfel de intrări în vigoare, conform Legii XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria, desfășurarea Forțelor de Apărare Maghiare pe teritoriul Ungariei sau în străinătate, desfășurarea de forțe armate străine pe teritoriul Ungariei, părăsirea de către acestea a teritoriului Ungariei, precum și staționarea Forțelor de Apărare Maghiare în străinătate și/sau a forțelor armate străine în Ungaria.

23. În cazul unei stări:

- a. declarate de criză națională, sunt aplicabile prevederile Legii fundamentale cu privire la starea de criză națională;
- b. de urgență, dacă aceasta a fost declarată ca urmare a unor acțiuni armate care vizau răsturnarea ordinii constituționale și/sau dobândirea exclusivă a puterii ori, în cazul unor acte grave de violență care reprezintă o amenințare pe scară largă la adresa vieții și a proprietății și care implică arme sau obiecte care pot fi folosite ca arme, sunt aplicabile prevederile Legii fundamentale cu privire la starea de urgență;
- c. de urgență, dacă a fost declarată ca urmare a unui dezastru natural sau accident industrial care reprezintă o amenințare serioasă la adresa vieții sau a proprietății, sunt aplicabile prevederile Legii fundamentale cu privire la starea de pericol;
- d. de apărare preventivă, sunt aplicabile prevederile Legii fundamentale cu privire la starea de apărare preventivă;

- e. definite în secțiunea 19/E din Legea XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria, sunt aplicabile prevederile Legii fundamentale privind atacurile neprevăzute și
 - f. de pericol, sunt aplicabile prevederile Legii fundamentale cu privire la starea de pericol.
- 24.** 1. Orice persoană care este împiedicată să participe la afacerile publice în baza unei sentințe definitive, la intrarea în vigoare a Legii fundamentale nu are dreptul să voteze și să fie votată cât timp această interdicție este în vigoare.
2. Orice persoană aflată sub tutelă, care îi restricționează sau exclude capacitatea acesteia de a acționa în baza unei sentințe definitive, la intrarea în vigoare a Legii fundamentale, nu are dreptul să voteze și să fie votată până la încheierea tutelei sau până când instanța judecătorească stabilește existența dreptului său de a vota și de a fi votată.
- 25.** 1. Secțiunea 12, alineatul 2, din Legea XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria, în vigoare la data de 31 decembrie 2011, se aplică până la data de 31 decembrie 2013 cu privire la transferul oricărei proprietăți a administrației locale către stat sau către altă administrație locală.
2. Secțiunea 44/B, alineatul 4, din Legea XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria, în vigoare la data de 31 decembrie 2011, se aplică până la data de 31 decembrie 2012. După data de 31 decembrie 2011, o lege sau un decret guvernamental emis în baza autorizării acordate printr-o lege poate specifica atribuțiile și competențele administrative de stat pentru notariatele de stat.
3. Secțiunea 22, alineatul 1, și alineatele 3 – 5 din Legea XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria, în vigoare la data de 31 decembrie 2011, se aplică până la intrarea în vigoare a legii cardinale menționate la art. 5, alineatul 8 din Legea fundamentală. Adunarea Națională adoptă legea cardinală menționată la articolele 5, alineatul 8, și 7, alineatul 3, din Legea fundamentală până la data de 30 iunie 2012.
4. Până la data de 31 decembrie 2012, o lege cardinală poate prevedea că, în vederea adoptării anumitor decizii ale Adunării Naționale, este nevoie de o majoritate calificată.
- 26.** Se abrogă următoarele:
- a. Legea XX din 1949 privind Constituția Republicii Ungaria;
 - b. Legea I din 1972 privind modificarea Legii XX din 1949 și textul consolidat al Constituției Republicii Populare Ungaria;
 - c. Legea XXXI din 1989 privind revizuirea Constituției;

- d. Legea XVI din 1990 privind revizuirea Constituției Republicii Ungaria;
- e. Legea XXIX din 1990 privind revizuirea Constituției Republicii Ungaria;
- f. Legea XL din 1990 privind revizuirea Constituției Republicii Ungaria;
- g. Revizuirea Constituției din data de 25 mai 2010;
- h. Revizuirea Constituției din data de 5 iulie 2010;
- i. Revizuirile Constituției din data de 6 iulie 2010;
- j. Revizuirile Constituției din data de 11 august 2010;
- k. Legea CXIII din 2010 privind modificarea Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria;
- l. Legea CXIX din 2010 privind modificarea Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria;
- m. Legea CLXIII din 2010 privind modificarea Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria;
- n. Legea LXI din 2011 privind modificarea Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria, necesară în vederea adoptării anumitor dispoziții tranzitorii legate de Legea fundamentală;
- o. Legea CXLVI din 2011 privind modificarea Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria și
- p. Legea CLIX din 2011 privind modificarea Legii XX din 1949 cu privire la Constituția Republicii Ungaria.

*

Noi, membrii Adunării Naționale alese în data de 25 aprilie 2010, fiind conștienți de responsabilitatea asumată în fața lui Dumnezeu și a oamenilor și în vederea exercitării competențelor noastre constituționale, adoptăm prezentul document ca prima Lege fundamentală unificată a Ungariei.

„Fie să înflorească pacea, libertatea și înțelegerea”

